bismillah

Tevhidi esaslar, insanların yaşamını, Rab'lerinin rızası doğrultusunda düzenlemeyi esas alır. Kâinatı, hayatı ve insanı yaratan yüce Allah (cc), bunların birbiriyle uyumlu bir şekilde yaşamaları için vahyi esasları indirmiş, insanların bu esaslara uygun yaşamalarını istemiştir. Vahyi esasların öncelikli hedefi, insanlara ulaştırılması ve insanların, Rablerinin buyruklarından haberdar olmalarıdır. Bu gaye ile yüce Allah (cc) elçiler göndermiş, elçilerinden, vahyi esasları insanlara ulaştırmalarını istemiştir.

"Ey Elçi, Rabb'inden sana indirileni duyur; eğer bunu yapmazsan, O'nun risaletini duyurmamış olursun. Allah seni insanlardan korur. Muhakkak ki Allah, kâfirler topluluğunu hidayete erdirmez." (Maide, 67)

Tevhidi esasların insanlara nasıl ulaştırılacağı ile ilgili yöntem, Kur'an-ı Kerim'de çok açık bir şekilde ortaya konulmuştur. Tevhidi esasların anlatılmasına nereden başlanacağı, kimlere öncelikle ulaştırılacağı, mesajın ulaştırıldığı kimselerin tepkilerine nasıl karşılık verileceği gibi hususlar, Kur'an'da kıssaları verilen Risalet önderlerinin ve Tevhid erlerinin mücadelelerinde çok açık bir şekilde ortaya konulmuştur. Günümüz müslüman davetçilere düşen görev, önceki risalet önderlerinin ve Tevhid erlerinin mücadelelerine uymak ve o yöntemi aynen günümüzde de takip etmektir. Bu metoda aykırı bir yöntemle ilahi mesajı ortaya koymak, Kur'ani olmadığı gibi, yüce Allah'ın üzerine de iftira atmaktır.

Hamd, dilediğini, mülk ve egemenlik vererek, aziz/ güçlü kılan, dilediğini de elinden mülkünü alarak zelil düþüren, mü'minlere güven verip onlara onurlu bir yaşamı ve mücadele gücü nasip eden Allah'a...

Yüce Allah (cc), vahyi esasların insanlara nasıl ulaştırılacağını, risalet önderlerinin mücadelele-

Tem-Ağustos
Eylül 2005
Sayı: 22

rinden örnekler vererek açıklamış, mü'minlerin bu örnek mücadeleleri esas alarak içinde yaşadıkları toplumlara ilahi mesajı duyurmalarını istemiştir.

Insanlık tarihi boyunca insanlara elçiler gönderilmiş, her elçi, kendi dönemlerinde yaşayan insanların değişik kültüre, yaşam tarzına, siyasi idare biçimine sahip olduklarını bilerek, vahyi esaslardan taviz vermeden ilahi mesajı duyuruyorlardı. Mü'min davetçiler, içinde yaşadıkları siyasi yapının, toplumsal yaşam tarzının, hangi risalet önderinin içinde yaşadığı toplumsal yapıya uyduğunu tespit ettikten sonra, tıpkı o dönemde yaşayan risalet önderi ya da tevhid erleri gibi, ilahi mesajı ortaya koyacaklardır.

Bugün içinde yaşadığımız zaman dilimi, ilahi mesajın, vahyi ölçüler içerisinde ortaya konulmadığı insanlık tarihinin en karanlık dönemidir. Müslüman olduklarını iddia edenlerden kimileri, içinde yaşadıkları beşeri sistemlerin ortaya koydukları kuralları esas alarak bu sistemlerin izin verdikleri ölçüler içerisinde dinin bir bölümünü alarak hareket ederlerken, kimileri, beşeri sistemlerden elde edecekleri bazı çıkarlar uğruna dini esasları çarpıtmakta, kimileri ise can ve mal endişesiyle vahyi esasları ortaya koymamaktadır. Diğer taraftan çarpık tasavvuf düşüncesinin yaymaya çalıştığı mistisizm hareketi ve şirke bulaştırılmış düşünce sistemi, ilahi mesajın vahyi ölçüler içerisinde insanlara ulaştırılmasını engellemektedir. Işte bu nedenlerle ilahi mesaj, bugün net ve nebevi metoda uygun bir şekilde insanlara duyurulmamakta, insanlar Rab'lerinin mesajını, vahyi esaslarda ortaya konulduğu saf haliyle alamamaktadır.

Risalet önderleri ve Kur'an'da örnekleri verilen Tevhid erlerinin, tebliğ mücadeleleri, bugün ilahi davetin nasıl yapılacağına ışık tutmakta günümüz tebliğcilerinin yolunu aydınlatmaktadır. Müslüman davetçiler, bu aydınlık yoldan hareket ederek içinde yaşadıkları toplumlara ilahi mesajı duyuracaklar, insanları vahyin nuruyla aydınlatacaklardır.

Risalet tarihinde elçiler, ilahi daveti yakınlarından başlayarak insanlara anlatmaya başlamışlardır. Risalet tarihinde, Risalet ve Tevhid elçileri, imandan ve iman ettikleri esaslara teslimiyetten sonra yaptıkları ilk iş, iman ettikleri esasları içinde yaşadıkları topluma ulaştırmak olmuştur. Kur'an'ı Kerim, elçilerin davete en yakınlarından başladıklarının örnekleriyle doludur. Bu nedenle, vahyi esasları kuşanan davetçiler, bu ilahi mesajı, en yakınların-

dan başlayarak içinde yaşadıkları topluma ve ulaşabildikleri tüm insanlara duyurmakla mükelleftirler. Bu mükellefiyet, davetçi için bir zorunluluk olduğu gibi aynı zamanda hem bir ibadet hem de iman etmenin ve imanda sadakat göstermenin ilk ve temel şartıdır.

Islâmi davete en yakın kimselerden başlanacağı gerçeği Kur'an'ı Kerimde bildirilmekte, iman edenlerin bu esastan hareketle mesajı ortaya koymaları istenmektedir. Davetçi, öncelikle en yakınlarından başlayarak daveti ortaya koyacak, daha sonra giderek çemberi genişletecek diğer insanlara ulaştıracaktır. Tıpkı suya atılan bir taşın oluşturduğu haleler gibi davetçi, davetini ortaya koyduktan sonra dalga dalga dışarıya ulaştıracaktır.

"En yakın akrabanı uyar."

(Şuara. 214)

Insanın içinde yetiştiği aile, birey için çok önemli ve değerlidir; bu nedenle Müslüman birey, davete öncelikle en yakınlarından başlayacak ve onları Tevhidi esaslara çağırarak yüce Allah'ın azabından sakınmalarını tavsiye edecektir. Nebevi metodun ortaya koyduğu örneklik, davetin öncelikle en yakınlardan başladığı gerçeğidir. Çağımızın aydınlatıcıları Islâm davetçileri, bu nebevi metoddan hareketle beşeri ideolojilerin karartıkları çağı aydınlatacaklar, böylece insanları karanlıklardan kurtarıp Islâm'ın aydınlığına çıkaracaklardır.

Bugün Islâmcılar, vahyin belirlediği ölçüler içerisinde ilahi mesajı ortaya koyarak daveti en yakınlarından başlayarak insanlara duyuracakları yerde, ya içerisinde yaşadıkları küfür rejimlerinin izin verdiği şirk kurumları olan parti, dernek ve vakıflar içerisinde bulunmakta, ya da saldırgan bir tutum takınarak rahmet dinini şiddet dini olarak topluma empoze etmektedirler. Bu ise, ancak küfrün egemenliğini sağlamlaştırmasından başka bir işe yaramamaktadır.

Yeryüzünü kaplayan beşeri ideolojilerin zulmü, ancak ilahi mesajın ortaya konulması ve insanlara ulaştırılması ile kalkacak, insanlar ancak o durumda gereği gibi Rab'lerini tanıyacak ve ancak o zaman adalet, huzur, barış ve güven yeryüzüne egemen olacaktır. Bu nedenle, müslüman davetçilere, ilahi masajı insanlara duyurmak hususunda çok büyük görevler düşmektedir.

Bizler, Kur'ani mücahede olarak çağımızda vahyi esaslara uygun bir davetin yapılmadığı bilincinden hareketle, bu kutsal ve yüce görevi yerine getirmeyi imani bir sorumluluk olarak kabul ettiğimiz gibi aynı zamanda bu görev,

bizim için Rabb'imize bir mazeret beyan edebilmemiz açısından bir zorunluluktur.

Kur'ani esasları insanlara duyurmamız ve insanları ilahi mesaja davetimiz, Tevhid-şirk tarihinde binlerce örneği görüldüğü üzere, gerek şirk çevreleri, gerekse insanlar üzerinde baskı ve zorbalıkla egemenlik kuran siyasi güçler tarafından tepki ile karşılanacaktır. Ancak bu karşı tepkiler bizim tebliğ görevimizi aksatmayacak, vahyi esasların insanlara ulaşmaları engellenemeyecektir.

Islâmi davet, elbette zorluklarla, sıkıntılarla, çilelerle doludur: yeryüzünü zulüm, baskı ve adaletsizlikleriyle insanlara dar eden, insanları sömürüp ezen beşeri ideolojiler, elbette Islâm'ın yeryüzünü aydınlatmasına, insanların kurtuluşa, huzura ve mutluluğa engel olacaklar, Tevhid erlerine ve Islâmi değerlere savaş açacaklardır. Işte bugün beşeri ideolojilerin Müslümanlara savaş açmalarının temelinde insanların Islâm'la tanışmaları endişesi yatmaktadır.

Müslüman davetçiler, hayatları pahasına ilahi mesajı ortaya koyacaklar, insanların Rab'lerinin mesajı ile tanışmaları için çalışacaklar, bu uğurda mallarını, canlarını ve bütün dünyevi değerlerini ortaya koyacaklardır. Karşılaşılan her türlü zulüm, baskı ve şiddet Müslüman davetçiyi yolundan alıkoyamayacak, tam aksine onu daha çok bileyecek, onun daha çok çalışmasına neden olacaktır.

Risalet tarihine bakıldığında hiçbir Risalet önderinin ya da Tevhid erinin, dikta rejimlerinin kendilerine karşı sürdürdüğü baskı ve şiddet nedeniyle, davetten vazgeçmedikleri görülecektir. Onlar, dikta rejimlerinin kendilerine uyguladıkları zulüm ve baskıya aldırış etmeden açıkça meydan okumuşlar, tehdit ve şantajlara kulak vermemişlerdir. Işte bunlardan birkaç örnek:

Ilk ve en uzun mücadeleyi ortaya koyan Hz. Nuh (as), ve Hz. Ibrahim (as), kâfir zorbaların kendilerine karşı sürdürdükleri baskı ve zulümlerine karşı onurla mücadele etmişler, onlara aldırış etmeden mesajlarını duyurmuşlar ve onlardan korkmadıklarını açıkça ortaya koyarak onlara meydan okumuşlardır.

"Onlara Nuh'un haberini oku. Kavmine: "Ey kavmim demişti, eğer benim kalkıp size Allah'ın ayetlerini hatırlatmam, size ağır geldiyse, o halde ben Allah'a dayandım, siz de ortaklarınızla beraber toplanıp yapacağınız işi kararlaştırın da işiniz başınıza dert olmasın. Sonra hükmünüzü bana uygulayın, bana hiç fırsat da vermeyin!" (Yunus, 71)

"Kavmi onunla tartışmaya girişti. (O onlara) dedi ki: "Beni doğru yola iletmiş iken Allah hakkında benimle tartışıyor musunuz? Ben, sizin O'na ortak koştuğunuz şeylerden korkmam. Ancak Rabbimin dilediği olur! Rabbim, bilgice her şeyi kuşatmıştır. Hâlâ öğüt almıyor musunuz?

Hem siz, Allah'ın size, (tanrı oldukları) hakkında hiçbir delil indirmediği şeyleri, O'na ortak koşmaktan korkmuyorsunuz da ben nasıl sizin (O'na) ortak koştuğunuz şeylerden korkarım? Şimdi biliyorsanız (söyleyin), iki topluluktan hangisi (mü'minler mi, yoksa Allah'a şirk koşan müşrikler mi?) güvende olmağa daha lâyıktır?" (En'am, 80-81)

Bu onurlu ve korkusuz tavır, Risalet tarihi boyunca devam etmiş, tevhidi esasları insanlara ulaştırmaya çalışan her Risalet önderi ve Tevhid eri, şirkin ve küfrün önderlerine, aynı onurlu ve korkusuz tavırla, meydan okumuşlardır. Bu korkusuzlukları onların, yüce Allah'a olan iman ve bağlılıklarından geliyordu. Yüce Allah'a gerçekten iman eden Müslüman, bir kimse hiçbir nedenle ve hiçbir şekilde zorba kâfirlerden korkmaz, korkmamalıdır da! Çünkü yüce Allah'a iman ve teslimiyet Allah'tan başka hiç kimseden korkmamayı gerektirir.

"Allah'ın mesajlarını duyururlar, Allah'tan korkarlar ve O'ndan başka kimseden korkmazlardı. Hesap görücü olarak Allah yeter." (Ahzab, 39)

"Üstlerindeki Rablerinden korkarlar ve emredildikleri şeyi yaparlar." (Nahl, 50)

Biz mü'minler de, bizden önce geçen Risalet önderlerinin ve Tevhid erlerinin, taşıdıkları imani sorumluluk ve hassasiyetin gereği olarak, ilahi mesajı duyurdukları gibi duyuracak, onlar gibi yüce Allah'tan başkasından korkamadan hareket edecek ve hayatımız pahasına tevhidi mücadeleyi sonuna kadar sürdüreceğiz inşaAllah. Bu mücadelemizi durdurmaya günümüz emperyalist zorbaların ve onların yerli işbirlikçilerinin gücü yetmeyecektir.

Kur'ani Mücahede olarak Islâmi mücadeleyi, tüm zorluklara, baskı ve engellemelere rağmen ortaya koyacak ve hayatımız pahasına bu kutlu görevi sürdüreceğiz inşaAllah. bu konuda yalnızca yüce Rabb'imize tevekkül ediyor ve yalnızca O'ndan yardım istiyoruz.

Gayret bizden yardım ve inayet yüce Allah'tandır.

Sorumluluk Bilinci

Vahyi esaslara iman etmek, vahyi sorumluluğu yüklenip mükellefiyet altına girmek ve bunun gereğini yerine getirmeyi kabullenip taahhüt etmektir. Bu nedenle, vahyi sorumluluğu yüklenen risalet önderleri ve Tevhid erleri, iman ettikleri esaslar doğrultusunda hareket etmişler, bu ilahi mesajın kendilerine yüklediği sorumluluğun gereklerini yerine getirmişlerdir.

Bugün Müslüman davetçilerin en önemli sorumlulukları hiç kuşkusuzdur ki, Islâmi daveti, risalet tarihinde olduğu gibi ortaya koymalarıdır. Bu görev, Müslüman davetçinin en önemli ve en öncelikli görevidir; öyle ki, Müslümanlar, bu görevi bir yaşam tarzı olarak almalı ve bu yaşam tarzı dışında yaşayamayacaklarını düşünmelidirler.

Islâmi davete, Kur'an'ın buyruğuna uygun bir şekilde en yakınlardan başlanılmalıdır. Içinde yaşanılan aile, akraba, arkadaş çevresi ve sosyal çevre, davet alanının ilk merhalesini teşkil eder. Bu alanın ilk karesi de hiç kuşkusuzdur ki aileyi oluşturan bireylerdir.

Kur'an-ı Kerim, Risalet önderlerinin ve Tevhid erlerinin, davete en yakınlarından başladıklarının örnekleriyle doludur. Bu örnekler, davetçilerin hareket noktası, davet rehberidirler. Mü'minler, bu örneklerden hareketle en yakınlarından başlayarak daveti insanlara duyuracaklar ve hiçbir nedenle bunu aksatmayacaklardır.

Vahyi ölçü edinen Müslümanlar, her konuda olduğu gibi, davetin en yakınlara duyurulması konusunda da Kur'ani ölçüler içerisinde hareket ederler. Annebabanın, eş ve çocukların, kardeş ve yakınların vahyi esaslara davet edilmesi, davetçi için en önemli görevdir. Bu nedenle, davetçinin ilk muhatapları, hiç kuşkusuzdur ki, aynı ortam içerisinde kendileri ile yaşanılan aile bireyleridir.

Dünya hayatında aile bireylerini, her türlü tehlikelerden korumayı görev edinen, onlar için gerektiğinde canını tehlikeye atan bir kimsenin, iç içe yaşadığı ve kendilerini çok sevdiği aile bireylerini, ahiret azabı gibi çok büyük bir azaptan korumak için çalışmaması elbette düşünülemez. Aynı şekilde, dünyevi güzellikleri aile bireylerine layık gören bir kimsenin, en büyük güzellik

ve iyilik olan yüce Allah'ın rahmet ve rızasını ve bunun sonucunda verilecek cennet mükâfatını layık görmemesi mümkün değildir.

Müslüman davetçiler, içinde bulundukları aile bireylerini hem yüce Allah'ın azabından korumak hem de O'nun rahmet ve rızasına ulaşmalarını sağlamak için mutlak manada Tevhidi esasları aile fertlerine duyurmakla mükelleftirler. Bu duyuru, aile bireylerini sevmenin bir göstergesi olduğu gibi, aynı zamanda hem imanın bir gereği hem de davetçi için zorunlu bir görevdir.

Aile bireylerini, ilahi mesaja iman etmeye ve onun gereklerini yerine getirmeye davet ederken tamamen Kur'ani ölçüden hareket edilmeli, onları rencide edecek söz ve tavırlardan kaçınılmalıdır. Ilahi mesajın duyurulmasında heva ve hevesin yeri yoktur. Bu nedenle, davetin ilkeleri ve nasıl yapılacağı Kur'an'dan çıkarılmalı, bu konuda nebevi metoda kesinlikle uyulmalıdır.

Aile bireylerini tevhidi esaslara davet etmek, davetin temeli olduğu gibi, aynı zamanda davetçinin, toplumla yüz yüze gelmeden önceki davet alanıdır. Davetçinin buradaki davranışları, daveti ortaya koyarken nasıl bir tutum takınacağının ve nasıl bir davranış sergileyeceğinin de apaçık göstergesi olacaktır. Bu nedenle davetçi, bu ilk davet alanını çok iyi değerlendirmelidir. Bu alandaki başarı ya da başarısızlık, gelecekte davetçiyi etkileyecek, bir başarısızlık durumunda bu durum, davetçinin geleceğini de bitirecektir.

Anne-Babaya Davet

Aile bireylerini tevhidi esaslara iman etmeye davet etmek, davetin en zor aşamasıdır. Bu aşamada davetçinin ilk muhatabı hiç kuşkusuzdur ki, babadır. Aile reisi olan ve her şeyi en iyi kendisinin bildiğini zanneden babaya tevhidi mesajı anlatmak, bu zor aşamanın en zirve noktasıdır. Baba, ya geleneksel kültürden edindiği din anlayışını, yüce Allah'ın inzal ettiği din zannederek, ya da sistemin eğitiminden edindiği inkârcı ideolojisi ve umursamaz tavrı nedeniyle evladının kendisine vahyi esasları anlatmasına şiddetle karşı çıkacaktır.

Baba, gerek geleneksel kültürünü din edinmesi, gerek ateist ideolojiyi ölçü alması ve gerekse içinde bulunduğu beşeri ideolojinin kendisine ya da evladına zarar vereceği endişesi ile evladının kendisini davet ettiği ilahi mesaja çok şiddetli tepki göstererek karşı çıkar. Müslüman davet-

çiler, babanın bu şiddetli tepkisine, onu tahkir ve tahrik etmeden, tıpkı Hz. Ibrahim (as) gibi, yumuşak bir üslup ile onu düşündürücü delillerle ikna etmeye çalışmalıdır. Yüce Allah (cc), davetçilerin babalarına nasıl daveti ulaştıracakları ile ilgili olarak Hz. Ibrahim (as)'ın mücadelesini örnek verir.

-"Onlara Ibrahim'in haberini de oku: Babasına ve kavmine: "Neye tapıyorsunuz?" demişti.

-Putlara tapıyoruz, onların önünde ibadete duruyoruz. Dediler.

-Peki, dedi, siz dua ettiğiniz zaman onlar sizi işitiyorlar mı? Yahut size fayda veya zarar verebiliyorlar mı?

-Hayır, ama babalarımızın böyle yaptıklarını gördük, (onun için biz de böyle yapıyoruz), dediler.

-İşte gördünüz mü neye taptığınızı? dedi. Siz ve eski atalarınız? Onlar benim düşmanımdır. Yalnız âlemlerin Rabbi (benim dostumdur). Beni yaratan ve bana yol gösteren O'dur. Bana yediren ve içiren O'dur. Hastalandığım zaman bana şifâ veren O'dur. Beni öldürecek, sonra diriltecek O'dur. Cezâ günü hatâmı bağışlayacağını umduğum da O'dur." (Şuara. 69-82)

Içinde yaşanılan toplumsal yapının ve siyasal sistemin Islami esaslardan uzak olduğu, bu toplumsal yapının ve siyasal sistemin ortaya koyduğu kurallara uyulması halinde insanın helak olacağı ve yüce Allah'ın azabına uğrayacağı açık bir şekilde babaya anlatılmalıdır. Davetçi, her vesile ile babasını düşündüğünü, onun helak olmasını istemediğini, şefkat ve merhametle ortaya koymalı, babası için üzülmelidir.

"Kitapta Ibrahim'i de an; gerçekten o, çok doğru bir peygamberdi. Babasına demişti ki: "Babacığım, işitmeyen görmeyen ve sana hiçbir yararı olmayan şeylere niçin tapıyorsun? Babacığım, bana sana, gelmeyen bir bilgi geldi; bana uy, seni düzgün bir yola ileteyim. Babacığım, şeytana tapma, çünkü şeytan, Rahman'a isyan etmiştir. Babacığım, ben sana Rahman'dan bir azabın dokunmasından korkuyorum. O zaman, şeytanın dostu olursun." (Meryem, 41-45)

"Babamı da bağışla, çünkü o sapıklardandır." (Şuara, 86)

Büyük zorluklar ve sıkıntılar çekerek çocuklarını büyütüp yetiştirmeye, onlara iyi bir gelecek hazırlamaya çalışan baba, elbette ki evlat için çok değerlidir. Davetçi Müslümanlar, bunun bilincinde olarak babalarına yaklaşmalı, onun yüce Allah'ın azabından korunması ve iman ederek kurtuluşa ulaşması için çalışmalıdırlar.

"***Rabbin, yalnız kendisine tapmanızı ve anaya babaya, iyilik yapmanızı emretti. Ikisinden birisi yahut her ikisi, senin yanında ihtiyarlık çağına ulaşırsa sakın onlara "Öf!" deme, onları azarlama! Onlara güzel söz söyle.***

Onlara acımadan dolayı, küçülme kanadını indir, (onlara karşı alçak gönüllü ol) ve: 'Ey Rabbim! Bunlar, beni küçükken nasıl (acıyıp) yetiştirdilerse sen de bunlara (öyle) acı!' de." (Isra, 23-24)

Evladı üzerinde oldukça fazla emeği olan anne babaya saygı ve onları sevmek esastır. Bu saygı ve sevginin bir gereği ve göstergesi olarak evladın, anne babasına karşı görevleri ve sorumlulukları vardır. Bu görev ve sorumlulukların başında da onları her türlü kötülüklerden korumaya çalışmak, onların rahatı ve huzuru için uğraşmaktır. Davetçi Müslüman, anne babasının yüce Allah'ın azabından korunmaları için onları vahyi esaslara davet ederken, onları incitecek ve tahkir edecek söz ve davranışlardan sakınacak, oldukça alçak gönüllü bir şekilde ve sevgi dolu bir halde onlara yaklaşacaktır.

Bugün vahyi esaslara yeni yönelen ancak Kur'an'ı yeterince okuyup anlamayan, Sünnetullah'taki davet metodunu bilmeyen kimi gençler, babalarının içinde bulunduğu düşünce yapısından hareketle, onlara vahyi doğruları anlatmadan önce onları tekfir etmekte, onların müşrik olduklarını ifade ederek onları tahkir ve tahrik etmektedirler. Bunun sonucunda babalarının şiddetli tepkisiyle karşılaşmakta, babalarının kendilerine düşman olmalarına sebep olmaktadırlar.

Nebevi davetin nasıl yapılacağını yeterince bilmeyen, kendilerini bu konuda tam olarak yetiştirmeyen ve davete en yakınlarını tekfirle başlayan birçok kimse, daha sonra aile baskısına dayanamayarak, Islâmi davetten vazgeçtikleri gibi, birçoğu da ya Islâm'dan tamamen kopmakta eski cahili yaşantısına dönmektedir, ya da kendilerini gizlemek adına münafıkça bir tavır içerisine girmektedirler.

Müslüman davetçi, ailesi içinde sosyal davranışları ile güven vermeli, onlarla nezaket ölçüleri içerisinde diyalog kurmalı, ailesine karşı saygı ve sevgide kusur etmemelidir. Yani davetçi, ailesi içerisinde öncelikle insani ilişkilerini en güzel şekilde ortaya koymalı, daha sonra onlara, Islâmi mesajı en güzel bir biçimde ulaştırmaya çalışmalıdır. Aksi halde hem ailesine karşı bireysel tutum ve davranışlarında kusur edişinden dolayı, hem de

davetin ilkelerine uygun hareket etmediğinden dolayı yüce Allah (cc) indinde sorum olacaktır.

Yüce Allah (cc), şirki emretmedikleri sürece anne babaya itaati emretmekte, ana babaya yapılacak itaatin kendisine itaat olduğunu bildirmektedir. Yüce Allah (cc), ancak anne babanın şirki emretmeleri durumunda yalnızca o konuda onlara itaat edilmemesini istemektedir.

"***Biz insana, ana babasını tavsiye ettik. Anası onu zayıflık üstüne zayıflık çekerek (karnında) taşımıştır. Onun sütten kesilmesi de iki yıl içinde olmuştur. (Bu nedenle,) Bana ve anana-babana şükret, dönüş banadır.***

Eğer onlar seni, hakkında bilgin olmayan bir şeyi bana ortak koşman için zorlarlarsa, onlara itaat etme. Onlarla dünya (işlerin)de iyi geçin ve bana yönelen kimsenin yoluna uy. Sonra dönüşünüz banadır, size yaptıklarınızı haber vereceğim (diye öğüt verdik)." ***(Lokman, 14-15)***

"***Biz insana ana babasına iyilik etmeyi tavsiye ettik. Eğer onlar seni, hakkında hiçbir bilgin olmayan bir şeyi bana ortak koşman için zorlarlarsa (bu hususta) onlara itaat etme. Dönüşünüz banadır. O zaman size yaptıklarınızı haber veririm."*** ***(Ankebut, 8)***

Islâmi davetin en güzel bir şekilde insanlarla ulaştırılması, nasıl ki onlarla sağlıklı bir iletişim kurmaktan geçiyorsa, aynı şekilde anne babaya ulaştırılacak ilahi mesaj da, ancak onlarla sağlıklı bir iletişim kurmakla mümkün olacaktır. Bu sağlıklı iletişim kurulduktan sonra mesajı ortaya koymak hem daha iyi sonuçlar verecek hem de davetçi, mensup olduğu vahyi esasların kendisine yüklediği sorumluluğunu yerine getirmiş olacaktır.

Anne babaya ulaştırılacak davet net olmalı, onların içinde bulundukları durum açıkça ortaya konulmalıdır. Ancak onların içinde bulundukları durum belirtilirken onları rencide edecek bir tavırla değil, onlara yardım etmeyi esas alan ve onlara acıyan bir şekilde olmalıdır. Hz. Ibrahim (as)'ın babasına yaptığı davet, bu konuda yol gösterici örneklerle doludur.

"***-Andolsun biz, daha önceden Ibrahim'e de doğru yolu bulma yeteneğini vermiştik. Zaten biz onu biliyorduk.***

-Babasına ve kavmine demişti ki: "Sizin şu karşısında durup taptığınız heykeller nedir?"

-Babalarımızı onlara tapar bulduk (da onun için biz de onlara tapıyoruz.) dediler.

-Doğrusu siz de, babalarınız da açık bir sapıklık içine düşmüşsü-

nüz! dedi.

-Dediler ki: "Sen bize gerçeği mi getirdin, yoksa şaka yapanlardan mısın?"

-Hayır, dedi, Rabbiniz, göklerin ve yerin Rabbidir ki, onları yaratmıştır. Ben de buna şahitlik edenlerdenim." (Enbiya, 51-56)

Toplumun tabi olduğu ve oylarıyla destekleyip ayakta tutmaya çalıştığı siyasi rejime tabi olmanın yüce Allah'a savaş açmak olduğunu, çünkü beşeri sistem ya da sistemlerin yüce Allah'a, O'nun dinine ve müslümanlaradüşman olduklarını, bu nedenle, bu rejim ya da rejimlere oy verip destek olanların, sapıklık içinde bulunduklarını ve kesinlikle cehenneme atılacaklarını çok açık bir ifade ile anne babaya anlatılmalı ve onların bu durumdan sakınmaları tavsiye edilmelidir.

Eşlere Davet

Aileye davetin en önemli aşamalarından biri de insanın kendi eşidir. Risalet tarihinde birçok Risalet önderi ve Tevhid eri, ilahi mesajı ulaştırmada eşleriyle sorunlar yaşamışlardır. Cahili bir kültür ve çevre içinde yetişen, toplumun olumsuz söz ve davranışlarının etkisinde kalan, egemen siyasi sistemin yaptırımlarından korkan kimi insanlar, eşlerinin kendilerine ulaştırmak istedikleri Rab'lerinin mesajını kolay kolay kabul etmezler ve buna karşı tavır alırlar.

Davetçi Müslümanlar, kendilerinin de biz zamanlar cahili bir düşünce ve yaşam içerisinde bulunduklarını ve bundan çok zor sıyrıldıklarını düşünerek eşlerine yaklaşmalı, onlara karşı yumuşak olmalı, hiçbir şekilde onlara düşüncelerini baskı ile dayatmamalıdırlar.

Baskı ve zorlama, Islâmi olmadığı gibi aynı zamanda bir düşüncenin zorla kabul ettirilmesi de zaten mümkün değildir. Baskı ve zorlama, insanda karşı savunma mekanizmasını çalıştırır ve muhatabın olduğundan başka bir kimliğe bürünmesine neden olur. Kişi, kendisine yapılan zorlama karşısında ya yuvasını kurtarmak ve geçimini bozmamak için gerçek düşüncesini gizleyerek ikiyüzlü bir kimliğe bürünecek ya da açık bir hasım kesilerek Islâm aleyhinde menfi propaganda yapmaya başlayacaktır.

Ikiyüzlü bir kimliğe bürünen eş, kalpten kabul etmediği Islâmi mesajı kabul ediyormuş gibi davranacak; ancak bu durumda hem kendisi sıkıntı ve bunalım içerisine girecek hem de olumsuz davranışlarıyla davetçi eşine ayakbağı olacaktır. Böyle bir eş, eşinin yanında Islâm'ı savunur görüne-

cek, eşinin olmadığı ortamlarda aleyhte söz ve davranışlarda bulunacak, Allah'ın rızasından çok eşinin rızasını esas alacaktır. Bu durumda olan eşler, Hz. Nuh (as) ile Hz. Lut (as)'ın eşleri gibidirler. Bu Rasullerin eşleri, iman etmedikleri halde eşlerinin yanında inanmış görünmüşler, ancak gerçekte iman etmedikleri için yüce Allah (cc), onların eşlerine ihanet ettiklerini bildirmiştir.

"***Allah inkâr edenler hakkında Nuh'un karısı ile Lût'un karısını misal verdi. Bu ikisi, kullarımızdan iki salih kulun (nikâhı) altında idiler, onlara ihanet ettiler. Kocaları Allah'tan (gelen) hiçbir şeyi onlardan savamadı. (Onlara): "Haydi, girenlerle beraber siz de ateşe girin" denildi."*** ***(Tahrim, 10)***

Iman bireyseldir ve kişinin peygamber ya da Müslüman eşi ve çocuğu olması veyahut peygamber evinde bulunması ona bir ayrıcalık kazandırmamaktadır. Bu nedenle kişi, iman edecekse yalnızca Allah için iman etmelidir ve yalnızca Rabb'ini razı edecek amellerde bulunmalıdır. Müslüman davetçiler, eşlerini Islâmi esaslara imana ve teslim olmaya davet ederlerken, Hz. Nuh (as) ve Hz. Lut (as)'ın örnekliklerini zihinlerinde sürekli canlı tutmalıdırlar. Bu nedenle de hiçbir şekilde baskı ve zorlama ile ya da hatır için eşlerini Islami esaslara iman etmeye davet etmemelidirler. Davetçiler için eşleri, davete muhatap olma noktasında diğer insanlardan farksız; ancak ilişkilerin sürdürülmesi noktasında eşler, diğer insanlardan farklıdırlar.

"***(Melekler) dediler ki: "Ey Lût, biz senin Rabb'inin elçileriyiz. Onlar sana asla dokunamazlar. Gecenin bir kısmında aileni yürüt; içinizden karından başka hiç kimse geri dönüp bakmasın. Çünkü diğerlerine erişen (azap) ona da erişecektir. Başlarına gelecek azap zamanı, sabah vaktidir. Sabah da yakın değil mi?"*** ***(Hud, 81)***

Yukarıdaki iki ayette belirtilen ve azaba uğrayacak olanlarla beraber kalacakları bildirilen kadınlar, birer peygamber eşidirler. Kocalarının mesajına destek vermedikleri, eşleriyle beraber ilahi mesajın sorumluluğunu yüklenmedikleri, en önemlisi de eşlerinin getirdikleri ilahi mesaja iman etmedikleri için kocalarına ihanet etmiş olarak vasıflanmakta ve azaba uğrayacakları bildirilmektedir. Müslüman davetçiler, iki peygamber eşinin bu ibret dolu kıssalarını kendi eşlerine anlatmalı, onların da Rab'lerinin mesajına iman etmemeleri halinde aynı azaba uğrayacakları, çok güzel bir ifade ile anlatmalıdırlar.

Ilahi mesajı kabul etmeyen eşlere vahyi esasların ulaştırılması, kesinlikle yumuşak olmalı ve oldukça açık ve net ifadelerle yapılmalıdır. Bu anlatım, kısa bir sürede değil, zamana yayılmalı ve onun anlayacağı bir üslup ve kavramlarla olmalıdır. Tevhidi ilkelerin eşlere duyurulmasında kesinlikle tehdit, şantaj ve baskı olmamalı, tebliğ, sevgi ve merhamet duyguları içerisinde yapılmalıdır.

Birbirleriyle her şeyi paylaşan, Rasulullah (as)'ın ifadesiyle bir elmanın iki parçası gibi olan, Kur'an'ı Kerim'de "***birbirleri üzerinde hakları bulunduğu*" *(Bakara, 228)*, "*birbirleriyle içli dışlı oldukları, kendilerinden sağlam söz alındığı*" *(Nisa, 21)*** ifade edilen eşlere karşı yumuşak olmak hem insani ilişkiler açısından bir gereklilik, hem de Islâmi ilkeler gereği bir zorunluluktur. Şu da bir gerçektir ki, davet ne kadar yumuşak yapılırsa yapılsın, aklını kullanıp iman etmeyecek kimseye hiçbir fayda sağlamaz; ancak Müslüman davetçi, vahyi sorumluluğu kuşanması nedeniyle, vahyi ilkelere uygun hareket etmek ve davetini vahyi ölçüler içerisinde yapmak zorundadır.

Eşin, tavrını netleştirmesi ve Ilahi mesajı kesin bir şekilde reddedip kabul etmemesi halinde artık birlikte olmalarının bir anlam ifade etmediği bu nedenle, evlilik bağının çözüleceği kesin bir dille anlatılmalıdır. Çünkü mü'minlerle müşrik ya da kâfirlerin nikâhlanması kesinlikle haramdır ve Müslüman şahsiyet, hiçbir şekilde bu haramı işlemez.

"***Zina eden erkek, zina eden veya müşrik kadından başkasıyla evlenmez; zina eden kadın da zina eden veya müşrik erkekten başkasıyla evlenmez. Böyleleriyle evlenmek mü'minlere haram kılınmıştır.*" *(Nur, 3)***

Vahyi esasları kabul etmeyen eşlere, normal boşanma prosedürü uygulanır ve bu prosedürün uygulanmasından sonra eş boşanır. Çünkü Müslüman için hayati bir konuda eşine destek olmayan, eşinin yanında yer almayan, bunlar yetmiyormuş gibi bir de eşine karşı tavır alıp hasım olan, Rabb'ine iman etmeyip isyan eden birisiyle bir arada bulunmak mümkün değildir. Bu nedenle, Müslüman davetçi için en güzel çözüm, yüce Allah'a iman etmeyen, O'nun emirleri doğrultusunda hayatını tanzim etmeyen eşinden ayrılmak, kendisine her konuda destek verecek başka bir kişi ile hayatını sürdürmektir.

Müslüman birey için hayatın asıl gayesi yüce Allah'ı razı edecek bir yaşam sürebilmektir. Müslüman birey, yaşamını

Rabb'inin indirdiği esaslar doğrultusunda düzenleyerek bu gayesine ulaşmaya çalışır. Bu amaca hizmet etmeyen her şey Müslüman için ayakbağıdır. Müslüman, kendisine ayakbağı olan ve davasının önünde engel teşkil eden tüm bağlardan kendisini kurtarmak zorundadır. Iman etmeyen bir eş de Müslüman için bir bağ ve bir engeldir; bu bağdan da kurtulmak bir zorunluluktur.

Çocuklara Davet

Çocukların, Islâmi esaslara uygun eğitilip yetiştirilmesi, müslüman davetçilerin en öncelikli görevlerinden biridir. Bu nedenle Müslüman davetçi, Islâmi çalışmalarının her aşamasında çocuklarına yer vermeli, onlara sorumluluk yüklemeli, onların bu çalışmalar içerisinde yetişip pişmelerini sağlamalı, çocuklarını adeta o çalışmanın bir parçası haline getirmelidir.

Islâmi çalışmalar içerisinde yetişen çocuklar, Tevhidi ve fikri planda daha sağlıklı bir yapıda olmakta ve Islâmi konuda daha iyi bir durumda bulunmaktadırlar. Bunun elbette ki istisnaları vardır; bunlara örnek olarak Kur'an'ı Kerim, Hz. Nuh (as)'ın oğlunu verir. Bir peygamber çocuğu olmasına karşın küfrü seçen bu çocuk, gördüğü onca ayet ve mucizelere rağmen iman etmemiş, küfründe ısrar ederek can vermiştir.

Iman tarlasında yetişen bir çocuğun, gül bahçesindeki yerini alması yerine dikenli bir çalı olması, Müslüman baba için elbette oldukça zor bir durumdur. Ancak Tevhid-şirk tarihi boyunca iman etmeyen, Tevhidi esaslara karşı tavır alan evlatların bulunduğunu yüce Allah (cc), haber vermiş, Müslüman davetçilerin bu bilinçle hareket etmelerini istemiştir.

Yüce Allah'a inam etmeyen evlat, Müslüman baba için davete muhatap olan diğer insanlardan, hem imana davet, hem de diğer ilişkiler açısından farksızdır. Çünkü Islâm nokta-i nazarında insanlar arasındaki asıl bağ, akrabalık değil iman bağıdır, akrabalık bağı, iman bağından sonra gelir. Gerek Hz. Ibrahim (as)'ın babasına daveti ulaştırmasındaki tavrı ve gerekse Hz. Nuh (as)'ın, inkâr eden oğlu için, yüce Allah'a, yaptığı duaya yüce Allah'ın verdiği cevap, insanlar arasındaki asıl bağın iman olduğu gerçeğini ortaya koymuştur.

"Nuh Rabb'ine seslendi: "Rabbim, dedi, oğlum benim ailemdendir. Senin sözün elbette haktır ve sen hâkimlerin hâkimisin!

(Rabbi): 'Ey Nuh, dedi, o senin ailenden değildir. O, yaramaz iş yaptı. Bilmediğin bir şeyi benden isteme. Sana cahillerden olmamanı

öğütlerim!" ***(Hud, 45-46)***

Kâfirlerin, mü'minler üzerinde velayeti yoktur; bu baba da olsa evlat da olsa aynıdır. Yüce Allah (cc), mü'minlerin soyundan gelen kâfir çocukları mü'minlerin ailesinden saymamakta ve onlara herhangi bir ahitte bulunmamaktadır. Nitekim Hz. Ibrahim (as)'ın çocuklarıyla ilgili duasına verdiği cevapta bunu açıkça bildirmektedir.

"Bir zaman Rabbi Ibrahim'i birtakım kelimelerle sınamış, o da onları tamamlayınca: "Ben seni insanlara önder yapacağım" demişti. "Soyumdan da (önderler yap, ya Rabbi!)" dedi. (Rabbi): 'zalimlere ahdim ermez (onlar için söz vermem!)' buyurdu."

(Bakara.124)

Gerek Hz. Nuh (as)'a, oğlunun kendi ailesinden olmadığının, gerekse Hz. Ibrahim (as)'a, soyundaki zalimler için söz vermeyeceğinin bildirilmesi gerçeği de ortaya koymaktadır ki, evlat da olsa kâfirlerin mü'minler üzerinde herhangi bir velayeti ve yakınlığı bulunmamaktadır. Vahyi esasları ölçü edinen mü'minlerin de yapmaları gereken şey, bu esaslardan hareketle, en yakınlarına ilahi mesajı duyurmaktır.

Müslüman bir davetçi için çocuklarının iman edip Müslüman olmaları ve Allah yolunda çocuklarıyla omuz omuza mücadele etmeleri en büyük arzudur; ancak çocuklarının yüce Allah'a asi olmaları ve irtidat edip küfre sapmaları karşısında Müslüman davetçinin yapabileceği hiçbir şey yoktur. Tıpkı Hz. Nuh (as)'ın, inkâr eden oğluna karşı yapabileceği bir şeyi olmadığı gibi! Burada Müslüman davetçiye düşen görev ve onun sorumluluğu, isyankâr evladına karşı velayet, sosyal, ailevi ilişkiler ve muhatap olma noktasında Kur'ani esaslardan hareket etmektir.

BU VATAN KİMİN

İlkokul sıralarında coşku ile söylediğimiz, minicik kalplerimize şehit olma duygusunu aşılayan, vatanın nasıl vatan olduğunu öğreten, vatan kavramını ve sevgisini kalplere yerleştiren şiirler, özdeyişler ve okuma parçaları vardı. Bayram diye ilan edilen günlerde, merasimlerde kürsüye çıkıp okuduğumuz her şiir, her özdeyiş ya da her hikâye bizde, vatan uğruna şehit olma duygusunu uyandırıp kamçılıyordu. "**Bu vatan toprağın kara bağrında sıradağlar gibi yatanlarındır; bir tarih boyunca onun uğrunda kendini tarihe verenlerindir**" mısraları ile başlayan "**Bu vatan kimin**" şiiri ve "**Dur Yolcu! Bilmeden gelip bastığın bu toprak bir devrin battığı yerdir. Eğil de kulak ver, bu sessiz yığın bir vatan kalbinin attığı yerdir**" ya da "**Sıksam her karış toprağında şehit kanı fışkırır**" şiirleri ile çocuk kalplerde vatan uğrunda şehit olma arzusu canlanıyordu.

Vatan, insanın duygularının yeşerdiği, bütün sevgilerin, güzelliklerin, kahramanlık ve yiğitliklerin ortaya konulduğu, insanın karakterini, kimliğini oluşturan, insanla bütünleşen, insanın inancı doğrultusunda özgür bir şekilde yaşadığı toprak parçasıdır. Biz Müslümanlar için vatanın bu özelliklerinden başka bir değeri ve anlamı vardır; vatan, yüce Allah'ın indirdiği vahyi esasların ve Islâmi kanunların yaşandığı, Allah'ın hükümlerinin uygulandığı bir alandır. Bu nedenle, bizim için vatanın apayrı bir anlamı vardır. Inancımızı hür bir şekilde yaşayarak

Vatan, yüce Allah'ın emirlerinin yaşandığı, hükümlerinin uygulandığı bir alandır. Bu nedenle, bizim için vatanın apayrı bir anlamı vardır. Inancımızı hür bir şekilde yaşayarak Rabb'imizi razı edebileceğimiz bir arz parçasıdır vatan biz müslümanlar için.

Rabb'imizi razı edebileceğimiz bir arz parçasıdır vatan biz Müslümanlar için. Bu nedenle, bu arz parçasını korumak ve özgürce üzerinde yaşamak için canımızı seve seve vermeye hazırız. Bu amacı gerçekleştirmek, her Müslüman'ın en öncelikli hedefidir.

Bu ne yazıktır ki, her karış toprağı şehit kanıyla yoğrulan, gök kubbesinde Allah Allah nidaları yankılanarak, "***Fitne (baskı) kalmayıncaya ve din tamamen Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaşın! Eğer (baskıya) son verirlerse muhakkak ki Allâh, ne yaptıklarını görmektedir.*** " ***(Enfal, 39)*** hükmü ilahiye gereği küfürden, fitne, fücurdan temizlenerek alınan yüce Allah'ın arzı, bugün emperyalizmin ve onun yerli işbirlikçilerinin işgali altındadır. Tarihi süreçte uğrunda bedel ödenerek küfürden, fitneden temizlenen vatanımız, tarihi kökü bulunmayan, soyu belli olmayan üç-beş dinsizin işgali altındadır ve Müslümanlar olarak kendi vatanımızda bugün üç-beş ateist Kemalist tarafından parya durumuna düşürülmüş, esir edilmişiz.

Müslümanlar olarak kendi vatanımızda inancımızı yaşamak, Rabb'imizin emirlerini yerine getirmek suç addedilmiş, tevhidi esasları ilke edinen Müslümanlar olan bizler, takibata uğramış, zulme maruz kalmışız. Bunun nedeni, Müslümanların, örgütsüz olmaları ve kendi aralarında bölünüp parçalanmaları, birlik olmamalarıdır. Yüce Allah (cc), Müslümanları bölünüp parçalanmamaları konusunda uyarmış, aksi halde içine düşecekleri zilleti ta o günden haber vermiştir.

"***Allah'a ve Elçisine itaat edin, birbirinizle çekişmeyin, yoksa korkuya kapılırsınız, devletiniz gider. Sabredin, çünkü Allah sabredenlerle beraberdir.*** " ***(Enfal, 46)***

Müslümanların bölünüp parçalanmalarının onlara neler kaybettireceğini bilen küfür cephesi, Müslümanların bölünüp dağılmalarını teşvik etmiş, onlara parti, dernek ve vakıf gibi şirk ve küfür kurumları konusunda kolaylıklar sağlayarak, onların bölünmelerini sağlamıştır. Çünkü böl, parçala, yut felsefesi ile emperyalizmin toplumları köle edinmesi yolundaki amaçları ancak bu şekilde gerçekleştirilebilirdi.

Emperyalizm, yerli işbirlikçileri eliyle, Müslümanları önce dinlerinden uzaklaştırarak parçalamış, sonra da onları kendi ülkelerinde köle edinerek kontrol altına almıştır. Bugün genelde tüm Islâm toprakları, özelde ise Anadolu toprakları üzerinde

emperyalizm ve onun yerli işbirlikçileri işgallerini sürdürmektedirler. Bugün ülkemizin siyasi yönetimi ABD ve AB'nin, ekonomik yönetimi IMF ve Dünya Bankasının elindedir. Ülkemizi işgal eden Kemalist zorbalığın kukla yöneticileri, ülkemizi içerisinde bulunduğu zilletten kurtarmak için emperyalizme karşı çıkıp ülkenin onurunu kurtarmak yerine sanki ülkeyi işgal eden Müslümanlarmış gibi, ülkenin gerçek sahipleri olan Müslümanlara, onların inançlarına, kutsal değerlerine saldırmaktadır.

Ülkenin siyasi yönetiminin ABD, AB ve onların yerli işbirlikçilerinin, ekonomik yönetiminin IMF ve Dünya Bankasının elinde bulunması ülkenin gerçek sahipleri olan Anadolu halkını rencide etmektedir. Kemalizm zorbalığı, işgali altında tuttuğu ülkenin değerlerini ABD ve AB ile onların ekonomik yapılanmalarına, hiçbir kural tanımaksızın peşkeş çekmektedir. Kemalizm diktatörlük, ülkeyi işgal ettiği günden bu yana, ülke topraklarının en önemli noktaları ABD askeri gücü tarafından, üs kurma adı altına işgal edilmiş durumdadır. Bugün buna bir de ülke siyasi yönetimi üzerinde ABD ve AB'nin söz sahibi olması eklenmiştir. Bu da, emperyalizme karşı savaşmış, vatanı için şehitler vermiş, ülkenin bağımsızlığı için mücadele etmiş Müslüman Anadolu halkını derinden yaralamaktadır.

Avrupa Birliğine girmek için bütün değerlerini ayaklar altına alan Kemalizm, halkın manevi değerlerini de hiçe saymaktadır. AB'nin öne sürdüğü şartlara uyum ve bu şartları yerine getirme adına, toplumun ahlaki değerlerini bozan inanç değerlerini yok sayan Kemalizm, inançsızlığı ve ahlaksızlığı teşvik etmekte, toplumun değerlerine savaş açanlara destek olmaktadır. Kendi vatanımızda inancımızı yaşamamıza fırsat vermeyen ve biz Müslümanlara savaş açan Kemalist diktatörlük, ülke toprakları içerisinde cirit atan ve yoksul insanları boş vaadlerle aldatıp kandıran sapık misyonerliğin faaliyetlerine ses çıkarmamakta, hatta destek vermektedir.

Bugün bir taraftan Israilliler, hayallerindeki büyük Israil için, doğuda yüzbinlerce dönümlük araziler satın alırlarken, diğer taraftan ülke toprakları içinde misyonerlik faaliyetlerinin değişik isimler altında girmediği yer kalmamıştır. Müslümanlara karşı despotluğunu ortaya koyan dikta rejimi, daha önce Filistin'de yaptıklarının benzerini bizim ülkemizde de yapmaya çalışan Israillilere ve ülkede pervasızca dolaşan

misyonerliğe karşı üç maymunları oynamaktadır. Müslümanları her vesile ile "**irticai faaliyetlerde bulunmakla**" suçlayan Kemalist diktatörlük, misyonerlik faaliyetlerine bakanların başı düzeyinde katılabilmektedir. Batıya yaranma ve batı hrıstiyan birliği içerisinde yer alma adına Kemalist diktatörlük verilmedik taviz, peşkeş çekmedik değer bırakmamıştır.

Kemalist dikta rejiminin koruyucuları şu gerçeği çok iyi bilmelidirler ki, bu vatan, tarihi hiçbir kökeni bulunmayan ve vatan uğrunda hiçbir bedel ödemeyen Kemalizm'in değil, vatanı emperyalizmden kurtarmak için canları da dâhil, tüm dünyevi değerlerini veren Müslümanlarındır. Kemalizm bu vatanı işgal etmiştir ve Müslümanların değerlerine savaş açarak işgalini sürdürmektedir. Ancak şu unutulmamalıdır ki, her işgalde gibi Kemalist dikta rejiminin işgaline de Müslümanlar son verecek ve vatan gerçek sahiplerinin yönetimine geçecektir.

Arz yüce Allah'ın ve Allah'ın arzında da ancak yüce Allah'a iman etmiş Allah'ın kulları, Rab'lerinin hükmüyle hükmedebilirler. Çünkü Müslümanlar, yüce Allah'ın yeryüzündeki temsilcileri, halifeleridirler ve O'nun adına hükmetme hakkı da ancak Müslümanlarındır. Bu hak, hiçbir şekilde verilemez, devredilemez; bugün vatanımız, emperyalizm ve yerli işbirlikçileri tarafından, çeşitli hile, yalan ve desiselerle gasp edilse bile, esas sahipleri tarafından mutlaka geri alınacak, işgale son verilecektir.

Yüce Allah'a, O'nun indirdiği vahyi esaslardan oluşan şeriat kurallarına ve Müslümanlara savaş açan, tarihi kökenden mahrum ateist kâfirlerin Allah'ın arzında hükmetme hakları yoktur. Kâfirler, şehit kanlarıyla yoğrulan, her karış toprağında bir şehidin yattığı Islâm topraklarını bugün işgal etmişlerdir. Müslümanlar olarak bizler, er ya da geç, yüce Rabb'imizin izni, rahmeti ve yardımıyla, vatanımızı kâfirlerin işgalinden kurtaracağız inşaAllah. Bu, bize Rabb'imizin vaadidir ve yüce Allah (cc), indirdiği vahyi esaslara iman edip teslim olduğumuz sürece vaadini yerine getirecektir.

"***Allah sizden, inanıp amel işleyenlere va'detti: Onlardan öncekileri nasıl hükümran kıldıysa, onları da yeryüzünde hükümran kılacak ve kendileri için seçip beğendiği dinlerini kendilerine sağlamlaştıracak ve korkularının ardından kendilerini (tam) bir güvene erdirecektir.Onlar, hep bana kulluk ederler ve bana hiçbir şeyi ortak koşmazlar. Ama kim(ler) bundan***

sonra da nankörlük ederse işte onlar, yoldan çıkanlardır." (Nur, 55)

Yüce Allah'ın arzında terör estirip Allah'ın kullarına karşı baskı ve şiddet kullanan tüm diktatörler, şu gerçeği çok iyi bilmelidirler ki, bedeli ödenmeyen bir şeye sahip olmak gasptır ve her gasp sahibine fayda getirmeyecektir. Bu kural, bu ülke toprakları uğrunda hiçbir bedel ödemeyen Kemalizm için de geçerlidir. Hele, vatanları uğruna dinleri için ve şahadet kavramına inanarak canlarını veren Müslüman Anadolu halkının inançlarına savaş açarak vatan toprakları üzerinde teröre dayalı olan bir gaspı sürdürmek hiç mi hiç mümkün değildir. Bu gerçeği, dikta rejimi çok iyi bilmeli, tarihi iyi okumalı ve kendisine gereken dersleri çıkarmalıdır. Aksi halde Müslümanlar, dikta rejiminin alacağı dersi, ona çok pahalı bir bedel karşılığında verirler. Bu ise, tıpkı diğer gaspçı diktatörler gibi, Kemalist diktatörlüğün ve bu dikta rejimine, üç-beş kuruşluk çıkar için uşaklık yapanların ve kendilerini rejime satanların sonu olacaktır.

Bugün, Müslümanlar dışında, kendi ülkemizde herkes özgürdür; tıpkı evi soyguncular tarafından basılan ev sahibinin evinde esir alınıp soyguncuların evde istediklerini yapması gibi, Müslümanlar kendi öz yurtlarında bugün esir durumuna düşürülmüşlerdir. Ancak bu soyguna ve gaspa, tarihi süreçte benzerleri görüldüğü üzere, asıl sahipleri tarafından son verilecektir inşa-Allah.

Kemalist dikta rejimi, gaspçı olduğunu unutarak ülkenin asıl

Emperyalizmin Islâm topraklarını işgâline yardımcı olan yerli işbirlikçiler, işgâl sırasının bir gün sonra kendilerine de geleceğini düşünmüyorlar. Çeşitli oyunlarla Islâm topraklarını bir bir işgal eden emperyalizm, Kuveyt'i, Suudi Arabistan'ı ve diğer Arap şeyhliklerini Saddam diktatörüyle, Afganistan'ı Taliban'la korkutup işgal ederken, Irak'ı kimyasal silah mazeretiyle işgâl etti. Aynı mâzereti şimdi de Iran için ortaya atmış bulunmaktadır.

sahiplerini ülkeden çıkarmaya çalışmaktadır. Dikta rejiminin kimi savcı ve hâkimleri, sanki kendileri ya da iman ettikleri dikta rejimi bu vatan uğrunda bir bedel ödemiş ve sanki bu vatan babalarından miras kalmış gibi, ağızlarını açtıklarında kimi sudan bahanelerle, tutukladıkları Müslümanlara ya da Islamcılara, "**Bu ülkeyi terk edin, Iran'a Afganistan'a gidin**" diyorlar. Yavuz hırsız misali gaspçılar, Müslümanları kendi ülkelerinden kovmaya çalışıyorlar ki, soygunlarına, yüce Allah'a isyanlarına daha rahat devam etsinler diye.

Biz, Müslümanlar olarak bu gaspçı yavuz hırsızlara diyoruz ki, **"Asıl siz ey gaspçı zorbalar! Gelin, Rabb'inize iman edip Müslüman olunuz; şayet Müslüman olmayacaksanız ve Rabb'inize isyana, Allah'ın kullarına zulme devam edecekseniz, o halde yüce Allah'ın arzını ve O'nun kullarını bırakın, kendinize -şayet bulabilirseniz- Allah'ın arzından başka bir arz bulun, isyan ve küfrünüze orada devam edin. Çünkü yüce Allah'a isyan eden sizsiniz, bu nedenle Allah'ın arzından gitmesi gereken de ancak siz olmalısınız.**

Şu bir gerçektir ki, kâinat tümüyle yüce Allah'ındır ve siz ey zorba despotlar ve onların temsilcileri, gidecek başka bir arz bulamazsınız. O halde geliniz zulüm ve despotluğunuzdan vazgeçin. Geliniz, kendi yararınıza Rabb'inize iman ediniz ki, hem dünya hayatında alçalmaktan, zelil düşmekten, korku ve huzursuzluktan kurtulasınız, hem de ahirette ebedi cehennem azabına hor ve zelil olarak atılmaktan kurtulasınız. Geliniz bu rahmetle yaptığımız çağrımıza icabet ediniz; aksi halde biz Müslümanlar, sizin zulmünüze ve despot idarenize son verirsek o zaman yapacağınız son pişmanlığınız, dünya ve ahirette size hiçbir fayda vermeyecektir.

kavramlar "Din" Kavramı

(Geçen Sayıdan Devam)

2- Itaat etmek, boyun eğmek:

Dinlerin ve sistemlerin, ideoloji, düşünce ve inançların fertlerden öncelikle istedikleri en önemli şey, onların kendilerine itaat etmeleri, kanunlarına, kuralarına tabi olmalarıdır. Her din. sistem, ideoloji ya da inanç biçimi, fertlerden, kendisine isyan etmeden, sorun çıkarmadan itaat etmelerini ister. din ve sistemler, kendilerine kayıtsız şartsız teslim olan fertlerden razıdır ve ancak bu durumda teslim olan fertleri çeşitli şekillerde ödüllendirir; ancak isyan eden, boyun bükmeyen bireyleri de cezalandırarak itaate zorlar.

Din ve sistemlerin temel amacı, kendilerine tabi olanların yaşamı üzerinde söz sahibi olmak ve onları kendi ideoloji ve düşünceleri doğrultusunda şekillendirmektir. Bu anlamda, demokratik sistemler, ideolojik düşünceler ve inanç biçimlerinin hepsi, üzerlerinde söz sahibi oldukları kimseleri şekillendirerek istedikleri kalıba sokarlar.

Din ve sistemlerin temel amacı, kendilerine tabi olanların yaşamı üzerinde söz sahibi olmak ve onları kendi ideoloji ve düşünceleri doğrultusunda şekillendirmektir. Bu anlamda, demokratik sistemler, ideolojik düşünceler, inanç biçimlerinin hepsi, üzerlerinde söz sahibi oldukları kimseleri şekillendirerek istedikleri kalıba sokarlar.

Siyasi rejimler, ideolojik düşünceler ve tasavvuf, insanlar üzerinde kurallar koyup onları itaat ettirdikleri için birer dindirler. Bu nedenle, bunların koydukları kurallara itaat edip o kurallar doğrultusunda yaşayan bireyler, o sistemi, o ideoloji ya da tasavvufu din edinmişlerdir.

Siyasi rejimler, egemenlikleri altında tuttukları bireyleri, çeşitli yaptırımlarla kendi egemenliklerini kabule, itaate ve boyun

bükmeye zorlarlar. Bu yaptırımların başında vergi vermek, oy kullanmak, askerlik yapmak gibi, siyasi sistem açısından hayatiyet taşıyan fiiller gelmektedir. Bu fiilleri işleyen kimseler, o sisteme itaat ettikleri için o sistemi din edinmişlerdir. Böyle kimselerin, geleneksel din anlayışı içerisinde Müslüman olduklarını iddia etmeleri, boş bir iddiadan başka bir anlam taşımadığı gibi, Islâm adına yaptıkları ibadetler de boşa gitmektedir.

Demokratik siyasi rejimlerin hayatiyetini sürdürebilmesi ancak seçimlerde oy kullanmakla mümkündür. Seçimler, Demokratik sistemlerin kitleler tarafından kabul edildiğinin ve kitlelerin bu sisteme iman edip teslim olduklarının birer belgesidir. Bu nedenle, oy kullanmak, beşeri sistemleri onaylamak, onlara biat etmektir. Hangi gerekçe ile olursa olsun, oy kullanan bir kimsenin Islâm ile hiçbir bağlantısı kalmaz, o kimse, oy kullandığı anda Islâm dairesinden çıkar, oy kullandığı sistemin dinine girer ve Islâm nokta-i nazarında müşrik ve kâfir olur.

Aynı şekilde, Marksizm'e inanan, onun için çalışan kimselerin de Islâm ile yakından uzaktan hiçbir alakaları bulunmamaktadır. Sosyal demokrat ve benzeri düşünceler de beşeri sosyal sistemler oluşları nedeniyle, bu ifadeleri kullanan, bunları savunan ve bunlar için çalışan bireyler de Islâm'dan ve Müslümanlıktan uzak kimselerdir

Kimi kuralara isteyerek, isyan etmeden ve sıkıntı duymadan boyun büküp itaat etmek, insanda zamanla bir yaşam tarzına dönüşür ve kişi artık her söz ve davranışını, içinde yaşadığı sistemin ya da benimsediği inancın kurallarına göre belirler. Bu şekilde sergilenen tutum ve davranışlar o kişi için bir dindir. Buna göre o kişi, içinde yaşadığı, kurallarını isteyerek benimsediği sistemi ya da ideolojiyi din edinmiştir.

Kendilerine bağlı olanları, kayıtsız şartsız itaate zorlayan, onları düşünmez birer varlık haline getirip istediği gibi şekillendiren, onların yaşamı üzerinde söz sahibi olan tasavvuf, başlı başına bir dindir. Tasavvufun herhangi bir tarikatına giren ve o tarikatın kurallarına göre hayatını düzenleyen, o tarikatın kendisinden istediği ibadet şekillerini yapan kimseler, tasavvuf dinine girmiş, tasavvufu din edinmişlerdir.

Yüce Allah'a iman ve kimi ibadetlerdeki benzerliklerin olması Tasavvufun Islâm ile bir ilgisi bulunduğu ya da Tasavvufun Islâmi olduğu anlamına gelmez. Tasavvuf başlı başına bir din ve

Islâm ile uzaktan yakından hiçbir ilgisi yoktur. Bu nedenle, tasavvuf dinine giren bir kimsenin Islâm ile hiçbir ilgisi bulunmamaktadır. Böyle kimselerin Müslüman olduklarını iddia etmelerinin gerçekle bağdaşır hiçbir yanı bulunmamaktadır. Bunlar, ancak kendilerini aldatmaktadırlar.

Şu bir gerçektir ki, bir din, sistem ya da ideolojinin egemenliğine boyun büküp itaat eden kimse, o sistem ya da ideolojiyi din edindiğinden dolayı başka bir dine mensup olamaz. Böyle kimselerin, başka bir dine mensup olduklarının iddia etmeleri, gerçekçi bir ifade olmadığı gibi, bu iddia sahipleri ancak kendilerini aldatmaktadırlar.

Hangi gerekçe ile olursa olsun bir sistemin, bir dinin kanunlarına uymak o dini tanımak, onun egemenliğine itaat edip boyun bükmektir. Müslümanların itaat edip kanunlarına uyacakları tek sistem Islâm nizamıdır. Bir Müslüman, hangi gerekçe ile olursa olsun, Islâm nizamı ile taban tabana zıt olan, Islâmi esaslarla çatışan başka bir sistemin kanun ve kurallarına hiçbir şekilde itaat etmez, boyun bükmez ve uymaz. Böyle bir sistemin o tür yasalarına tabi olmak, ya da o sistemin verdiği izin ve icazetle parti, dernek ve vakıf gibi kurumlarla Islâm'a hizmet etmeye kalkışmak, hakkı batıla bulaştırmaktır ki bu, açıkça küfür ve şirktir.

Islâm, kelime anlamından da anlaşılacağı üzere, teslimiyeti ve bu teslimiyetle beraber barışı ve huzuru ifade eder. Islâmi esaslara iman edip teslim olan kimse, huzur içerisinde bir yaşama girmiştir. Bu huzurun sürekliliği ise, ancak iman eden kimsenin, Islâm'ın koyduğu kurallara uyması ve hayatının her alanında o kurallar doğrultusunda yaşaması ile mümkündür. Kur'an'ı kerim'de yüce Allah (cc), iman eden kimselerden, kesin bir itaat ve teslimiyet istemektedir.

"***De ki: "Bana dini yalnız Allah'a halis kılarak, O'na kulluk etmem emredildi." Ve bana Müslümanların ilki olmam emredildi." (Zümer, 11-12)***

"***De ki: "Benim namazım, ibadetim, hayatım ve ölümüm hep âlemlerin Rabbi Allah içindir. O'nun ortağı yoktur. Bana böyle emrolundu ve ben Müslümanların ilkiyim." (En'am, 162-163)***

Müslümanlık, yüce Allah'ın emirleri doğrultusunda kulluk yapmayı gerekli kılar. Kulluk ise, iman eden bireyin, doğumundan ölümüne kadar geçen hayatını içine alır. Zaten gereği gibi yüce Allah'a iman eden bir kimsenin, hayatının herhangi bir yerinde, herhangi bir işini hevasına ya da

başkalarının isteklerine, beşeri sistemlerin kanun ve kurallarına göre düzenlemesi mümkün değildir; çünkü aksine bir davranış kişiyi şirke ve küfre sokacaktır. Yüce Allah (cc), iman eden bireyin, imanına şirk bulaştırmaması konusunda uyarmakta, ondan kesin bir şekilde itaat ve teslimiyet istemektedir.

"***De ki: 'Gökleri ve yeri yoktan var eden, besleyen, fakat kendisi beslenmeyen Allah'tan başka dost mu tutayım? Bana, teslim olanların ilki olmam emredildi' de ve sakın ortak koşanlardan olma!" (En'am, 14)***

Müslüman olmak, bir duyarlılık ve hassasiyet gerektirir; en küçük bir sapma ya da umursamazlık kişinin Islâm dairesinden çıkmasına neden olur. Islâm, hayatı bir bütün olarak Kur'ani esaslar doğrultusunda ve Peygamberi örnekliğe uygun düzenlemeyi zorunlu kılar. Islâmi kurallara duyarlılık göstererek Kur'ani esaslara teslim olan, Kur'ani emirlere itaat edip yaşamını buna göre düzenleyen kimseler, Islâm'ı din edinmiş, Müslüman olmuştur. Nitekim Rasulullah (as)'a değişik kimseler tarafından: "**Islâm nedir ya Rasulullah?**" diye sorulduğunda o(as), aynı soruya, kişinin durumuna göre, sosyal hayatı ilgilendiren ve kimi zaman kişide var olan eksiklikleri tamamlayacak değişik cevaplar vermiştir.

Rasulullah (as), "**Islâm nedir, ya Rasulullah?"** diye soranların kimilerini: "**Benim Allah Rasulu olduğumu tasdik etmek, namaz kılmak, zekât vermek, oruç tutmak. Hac'ca gitmektir.**" diye cevaplarken, kimilerine de ya: "**Cihad etmek, Allah yolunda savaşmaktır**" ya da: "**Annene bakmak, ona iyi davranmaktır.**" diye cevap vermiştir. Rasulullah (as)'ın verdiği tüm cevaplar, insanların sosyal hayat içerisinde Islâm'ın öngördüğü esaslar doğrultusunda yaşamalarını ve Islâmi esaslara teslim olmalarını sağlayan cevaplardı.

Konulan hükümlere teslim olan ve hiçbir sıkıntı duymadan bu hükümler doğrultusunda hayatını düzenleyen kimseler, bu teslim oldukları sistemi ya da yaşam tarzını din edinmişlerdir. Örneğin, demokratik bir sistemin koyduğu kurallara göre yaşamını düzenleyen, bu sistemin isteklerini yerine getiren, oy kullanarak sistemin hayatiyetini sürdürmesine yardımcı olan bir kimse, demokratik sistemi din edinmiştir. Böyle kimseler, namaz kılıp hacca gitseler, zekât verip oruç tutsalar ve Müslüman olduklarını iddia etseler bile Müslüman değil demokrattırlar. Çünkü bir kimse aynı anda iki inanca, iki dine ya da iki sisteme tabi olamaz, aynı anda birbi-

riyle çatışan kurallara tabi olamazlar. Bir kimse ya Müslüman'dır ya da demokrattır, ya Müslüman'dır ya da Yahudi veya hrıstiyandır, ya Müslümandır ya da tarikatçı, Şamanist ya da Hindu'dur.

Yüce Allah (cc), insanların yalnızca kendi dinine teslim olmalarını istemekte ve başka bir dine ya da sisteme tabi olmalarını kabul etmemektedir, çünkü hayat ve kâinat tümüyle yüce Allah'a teslim olmuş ve O'nun uluhiyet ve rububiyetini kabul etmiştir. Bu nedenle, insanların hayat ve kâinat içinde başka bir dine ve sisteme teslim olmaları, o din ve sistemin koyucularını ilah edinmek ve yüce Allah'a şirk koşmaktır.

"***Allah'ın dininden başkasını mı arıyorlar? Oysa göklerde ve yerde olanların hepsi, ister istemez, O'na teslim olmuştur ve O'na döndürüleceklerdir.***" ***(Al-i Imran, 83)***

Bu ilahi buyruktan da anlaşılacağı üzere, kayıtsız şartsız boyun büküp itaat etmek ve teslim olmak dindir. Bu teslimiyetin yüce Allah'a ve indirdiği esaslara yapılması Islâm dinini kabul etmek ve Müslüman olmak iken, O'nun dışındakilere yapılması şirktir ki bu, teslim olup boyun bükülen sistemi ya da ideolojiyi din edinmektir. Müslümanlar, yüce Allah'ın indirdiği dine teslimiyetlerini açıkça ortaya koymak ve bunu içinde yaşadıkları topluma ve toplum üzerinde egemenlik kuran beşeri sisteme net bir şekilde duyurmak zorundadırlar.

"***De ki: "Ey insanlar, benim dinimden kuşkuda iseniz, ben sizin, Allah'tan başka taptıklarınıza tapmam; fakat sizi öldürecek olan Allah'a taparım. Bana mü'minlerden olmam emredilmiştir.***" ***(Yunus, 104)***

"***De ki: Ey kâfirler, Ben sizin yaptığınız ibadeti yapmam; Siz de benim yaptığım ibadeti yapmazsınız. Ben asla sizin yapmakta olduğunuz ibadeti yapıcı değilim. Siz de benim yapmakta olduğum ibadeti yapıcı değilsiniz. Sizin dininiz size, benim dinim banadır.***" ***(Kâfirun, 1-6)***

Islâm'ın belirlediği kurallara uyan, Islâm'ın emirleri doğrultusunda yaşayan bir Müslüman, hiçbir şekilde başka bir sistemin, Islâm'ın emirleriyle çatışan kurallarına uymaz, o sistemin emirlerine göre hareket edemez. Aksi halde şirk koşar, Islâm dininden çıkar. Bu nedenle Müslümanların, içerisinde bulundukları şirk toplumlarına ve egemenliği altında yaşadıkları zulüm sistemlerine karşı tavırları açık ve nettir, net olmalıdır. Yukarıdaki ayetlerde de belirtildiği üzere, Müslümanlar, hiçbir nedenle ve hiçbir şekilde şirk ve küfür toplumlarının ve

sistemlerinin, vahyi esaslarla çatışan kurallarına kesinlikle itaat edemezler, onlara boyun eğemezler.

3- Hukuk sistemi ve hüküm koyma:

Insanlar üzerinde egemenlik kurup onların itaat etmelerini isteyen her din ve sistem, her ideoloji ve düşünce sistemi, mutlak manada kanunlar çıkarmış, hükümler koymuştur. Hüküm koymak, insanların belli kurallar doğrultusunda itaatini sağlamak ve egemenliğin fiilen varlığını göstermek açısından, bir dinin ya da düşünce sisteminin olmazsa olmaz ilkesidir. Hüküm koymak, hukuk sistemi oluşturmak, insanların yaşamını düzenlemeyi esas aldığından bu din koymaktır. Din, insanların yaşamını ilgilendiren kanun ve kurallar olduğuna göre bu kanun ve kuralları kim koyuyorsa o, insanlar için din koymuştur.

Insanların yaşamını düzenlemeyi temel amaç edinerek konulan hükümlerin bazıları, maddi yaptırımlar içeren hukuk kuralları şeklinde düzenlenmekte, bazıları ise, manevi ve ahlaki yaptırımlar içermektedir. Ister yazılı isterse sözlü olsunlar, ister maddi yaptırımlar içersin, isterse manevi ve ahlaki yaptırımlar öngörsünler, konulan hukuk kurallarını, kanun ve hükümleri benimsemek, onların öngördüğü doğrultuda hareket etmek o hükümleri, kanun ve kuralları din edinmektir.

Toplumun idaresini ellerine geçiren ideoloji ve sistemlerin hukuk kuralları, herhangi bir durumda insanlara maddi yaptırım öngörürken, egemenliği ellerinde bulundurmayan düşümce sistemleri daha çok manevi ve ahlaki yaptırım uygulamaktadır. Toplum hayatında maddi yaptırımlar uygulamayan Tasavvuf gibi şirk dinleri, genellikle manevi ve ahlaki yönden insanları etkilemekte ve manevi yaptırımlar yoluyla bağlıları üzerinde hâkimiyet kurmaktadırlar.

Birey, doğru ve adil olduğunu zannederek, kendi sorunlarını hangi sistemin kanun ve kurallarına göre çözüme kavuşturuyor, hangi sistemin kanunlarına göre hareket ediyorsa o sistemi din, sistemin adına anıldığı kimseyi ya da kanun koyucuları ilah olarak kabul etmiştir. Çünkü o birey, kanun koyma hakkını, o kanun koyuculara tanımış, onları üstün olarak kabul etmiştir. Böyle kimseler, açıkça ifade etmeseler ve öyle olduklarını düşünmeseler de kanunlarına tabi oldukları sistemi din, kanun koyucuları ilah olarak kabul etmişlerdir. müslümanlar, her türlü siyasi, ticari, hukuki,

aile ilişkilei ve her herhangi bir konudaki sorunlarını mutlak manada yüce Allahîn Kitabı'na ve bu kitabın en güzel uygulaması Rasulullah (as)'ın örnek uygulamaısna götürmekle ve bu konudaki sonuca razı olmakla mükelleftirler. işte yüce allah'ın bu konudaki hükümleri:

"Ey inananlar, Allah'a itâ'at edin, Elçiye ve sizden olan emir sâhibine itâ'at edin. Eğer herhangi bir şeyde anlaşmazlığa düşerseniz; -Allah'a ve âhiret gününe inanıyorsanız -onu Allah'a ve Elçiye götürün. Bu, daha iyidir ve sonuç bakımından da daha güzeldir.

Şunları görmedin mi, kendilerinin, sana indirilene ve senden önce indirilene inandıklarını sanıyorlar da hakem olarak tâğûta başvurmak istiyorlar! Oysa kendilerine onu inkâr etmeleri emredilmişti. Şeytân da onları iyice saptırmak istiyor.

Hayır, Rabin hakkı için onlar aralarında çıkan sorunlarda seni hakem yapıp, sonra da senin verdiğin hükme, içlerinde bir burukluk duymadan tam anlamıyle teslim olmadıkça inanmış olmazlar." Nisa, 59 -60, 65)

Beşeri kanunlar, insanlar arasında ayırım yapan, insanları kimliğine göre değerlendiren, geleceği bilmeyen; bu nedenle, kısa bir süre sonra yetersiz kalan ve sürekli değişikliğe uğrayan kanunlardır. Beşeri kanunlar, insan fıtratını bilmediği için insana huzur vermez ve bu kanunları din edinip yaşam tarzı olarak kabul eden kimseler, sürekli bir huzursuzluk ve kaos içerisindedirler.

Yüce Allah (cc), en güzel hükmü kendisinin koyduğunu, insanların bu konulan hükümlere teslim olmalarını, bu ilahi hükümler doğrultusunda hayatlarını düzenlemeleri istemiştir. Insanların hayatını düzenlemek için hüküm koyanların koydukları hükümler hak olmadığı gibi zülüm ve adaletsizdir.

"Allah, hak ile hükmeder. O'ndan başka yalvardıkları (ilahlar) ise hiçbir hüküm veremezler. Çünkü işiten, gören yalnız Allah'tır." (Mü'min, 20)

Beşerin hükümler, birinci derecede hüküm koyucuların ve sistemi ayakta tutanların çıkarlarını

korumayı esas alır. Bu nedenle, insanlar arasında adaleti sağlaması, hakkı ikame etmesi mümkün değildir. Beşeri kanunlar, insanlar arasında ayırım yapan, insanları kimliğine göre değerlendiren, geleceği bilmeyen; bu nedenle, kısa bir süre sonra yetersiz kalan ve sürekli değişikliğe uğrayan kanunlardır. Bu kanunlar, insan fıtratını bilmediği için insana huzur vermez ve bu kanunları din edinip yaşam tarzı olarak kabul edenler, sürekli bir huzursuzluk ve kaos içerisindedirler. Anarşi, terör, zulüm ve şiddet beşeri kanunların ürünü olan fiillerdir.

Beşeri kanunların, insanlar arasında yaptığı ayırımı kabul etmeyen onurlu kimseler, sistemin adaletsizliğini kabul etmedikleri ve karşı çıktıkları için beşeri sistemlerin zulüm ve baskısına uğramışlar, sistem tarafından şiddete maruz kalmışlardır. Böylece şiddet ve terör ortaya çıkmış, sistemlerin idaresi altında yaşamaya mahkûm edilenlerin tümü sıkıntıya düşmüş, huzursuz olmuş, bunalıma girmişlerdir. Bu sistemlerde, ancak sistemden çıkarı olan ve sistemin kaymağını yiyen kimseler rahat yaşamaktadırlar.

Beşeri sistemleri din edinip onların belirledikleri kurallar doğrultusunda yaşayan kimseler, dünya hayatında huzur bulamadıkları gibi, ahiret hayatında da huzur bulamayacaklar ve ebediyen hüsrana uğrayacaklardır. Bütün bu gerçeklere rağmen, Rab'lerinin kendileri için indirdiği ve her iki dünyada kurtuluşlarını sağlayacak olan Islâmi hukuk sisteminden yüzçevirmekte ve kendi elleriyle kendilerini tehlikeye atmaktadırlar.

"Baksana Kitaptan kendilerine bir pay verilmiş olanlar, aralarında hüküm versin diye Allah'ın Kitabına çağırılıyorlar da sonra onlardan bir topluluk yüz çevirerek dönüyorlar. " (Al-i Imran. 23)

Yüce Allah'ın hükmünden yüzçevirenler, beşeri hukuk sistemlerine itaat etmektedirler. Beşeri hukuk sistemleri, cahiliye sistemleridir; bu sistemlere uymak, hayatı bu sistemlerinin hukuk kurallarına göre düzenlemek de cahiliyedir ve yüce Allah'a ortak koşmak, isyan etmektir. Akleden kimseler hiçbir şekilde cahiliye olan beşeri hukuk sistemlerine göre yaşamazlar.

"Yoksa cahiliye hükmünü mü arıyorlar? Iyi bilen bir toplum için Allah'tan daha güzel hüküm veren kim olabilir? (Maide, 50)

Beşeri sistemlerin, yüce Allah'ın indide hiçbir değeri yoktur; bu nedenle, bu hukuk sistemlerine uyarak hareket etmek ve bu sis-

temlerin kanun ve kurallarının izin verdiği parti, dernek ve vakıf gibi kurumlarla yüce Allah'ın razı edilebileceğini düşünmek şirk ve küfürdür.

"Siz, o'nu bırakıp ancak sizin ve atalarınızın taktığı birtakım (boş) isimlere itaat ediyorsunuz. Allah, onlar hakkında hiçbir delil indirmemiştir. Hüküm, yalnız Allah'ındır. O, yalnız kendisine tapmanızı buyurmuştur. Işte doğru din budur. Ama insanların çoğu bilmezler." ***(Yusuf, 40)***

Bir Müslüman için yegâne hukuk sistemi, Islâmi hukuk sistemidir. Müslüman birey, hayatının her alanında bu hukuk sistemine göre yaşamakla mükelleftir. Islâmi hukuk sistemine göre yaşamak, Islâm dinini kabul etmek, Islâm dinine tabi olmak, Müslüman olmaktır.

Islâmi hukuk sistemi, yüce Allah (cc) tarafından inzal edilen vahyi esaslar ve Peygamberi uygulamalar esas alınarak hazırlandığı için, insan fıtrafına en uygun sistemdir. Bu sistem, insanlar arasında adaleti, barışı, sevgi ve saygıyı tesis etmektedir. Islâmi hukuk sisteminde fertlere göre muamele yapılmaz, sistem karşısında tüm fertler eşittirler. Rasulullah (as)herkesin eşit olduğu gerçeğini şu ifadesiyle belirtir. **"Allah indinde hepiniz tarağın dişleri gibi eşitsiniz; Acemin Arab'a Arab'ın Acem'e üstünlüğü yoktur. En üstün olanınız, en takvalı olanınızdır."**

Müslümanlar, bireysel olsun, toplumsal olsun tüm muamelatlarını, her türlü sorunlarını ve ilişkilerini fertler arasında adalet ve eşitliği sağlayan Islâmi hukuk sistemine göre çözümlerler. Çünkü Müslümanlar, Islâmi hukuk sisteminin en iyi ve en doğru hukuk sistemi olduğuna iman etmişler ve bundan daha iyi bir hukuk sisteminin varolmadığını bilirler.

Biri diğerinden üstün olmayan bireylerin, diğer insanlar insanlar üzerinde üstün olmak için hüküm koymaları, azgınlık ve tuğyandır. Bu nedenle her birey, Allah ve Rasulu'nün koyduğu hükme razı olmakla mükelleftir.

Allah ve Resulü, bir işte hüküm verdiği zaman, artık mü'min bir erkek ve kadının, o işi kendi isteklerine göre seçme hakkı yoktur. Kim Allah'a ve Resulüne karşı gelirse, apaçık bir sapıklığa düşmüş olur. Ahzab, 36

"Ayrılığa düştüğünüz herhangi bir şeyde hüküm vermek, Allah'a aittir. Işte Rabbim Allah budur. O'na dayandım, O'na yöneldim."

(Şura, 10)

Müslümanlar, bireysel olsun, toplumsal olsun tüm muamelatlarını, her türlü sorunlarını ve ilişkilerini fertler arasında adalet ve eşitliği sağlayan Islâmi hukuk sistemine göre çözümlerler. Çünkü Müslümanlar, Islâmi hukuk sisteminin en iyi ve en doğru hukuk sistemi olduğuna iman etmişler ve bundan daha iyi bir hukuk sisteminin varolmadığını bilirler. Bu nedenle Müslümanlar, çözüm kaynağı ve bu çözümün adaleti konusunda güven içerisindedirler.

"Biz sana Kitabı gerçek ile indirdik ki, insanlar arasında Allah'ın sana gösterdiği biçimde hüküm veresin; hainlerin savunucusu olma!" (Nisa, 105)

Elbette ki, hüküm koyucu yüce Allah (cc) olunca doğal olarak da verilecek hüküm en iyi olacaktır. Çünkü O, yarattığı kullarını en iyi bilendir. Bunun için de kullarının ne istediklerini ve ne isteyeceklerini bildiğinden dolayı onlar için en güzel sistemi indirmiştir.

"Allah, hüküm verenlerin en iyisi değil midir?" Tin, 8

Rasulullah (as), bu ayet okunduğunda "**Şüphesiz ki Allah, hükmedenlerin en iyisidir**" deyiniz buyurmuştur. Bunda hiç şüphe yoktur ki Allah (cc), hükmedenlerin en iyisi ve O'nun her konuda olduğu gibi bu konuda da ortağı yoktur, yaratma O'na ait olduğu gibi, emir de hüküm de yalnızca yüce Allah'a aittir.

"Rabbiniz o Allah'tır ki; gökleri ve yeri altı günde yarattı, sonra Arşa istiva etti, gündüzü kovalayan geceyi gündüzün üstüne örtmektedir. Güneşi, ayı ve yıldızları buyruğuna boyun eğmiş vaziyette (yaratan O'dur). Iyi bilin ki, yaratma ve emir O'nundur. Âlemlerin Rabbi Allah, ne uludur! (A'raf, 54)

بسم الله الرحمن الرحيم

İnşirah Sûresi

Duha suresi sonunda "***Rabb'inin nimetini anlat***" emriyle verilen görevin gereğinin, İnşirah suresinde yerine getirilmesi istenmekte ve bu görevin nasıl yerine getirileceği, davetçinin neler yapması gerektiği belirtilmektedir. Zaten İnşirah suresi, Duha suresinin devamı niteliğinde olan bir suredir.

İnşirah suresi, zorlu bir görevi üstlenen Islam davetçilerinin, davet sürecinde, nasıl hareket edeceklerini ortaya koyan, karşılaştıkları zorlukları nasıl aşabileceklerini belirten ve onların ne yapabileceklerini bildiren bir suredir.

Bu sure, vahyi görevi üstlenen Islam davetçilerinin, öncelikle kendilerinin hiçbir sıkıntı duymadan bu vahyi esasları kabullenmeleri gerektiğini ortaya koymaktadır. Üstlendikleri vahyi görev konusunda sıkıntı duyanların, bu sıkıntılarını aşabilmeleri ve görevlerinin gereğini yerine getirilebilmeleri ancak vahiy esasları yeterince algılamaları, pratikte yaşamaları, bu konuda istekli, arzulu ve coşkulu olmalarıyla mümkündür.

"***(Bu) sana indirilen bir Kitab'tır. Onula uyarman hususunda göğsünde bir daralma olmasın ve (bu) mü'minler için bir zikirdir.***" ***(A'raf, 2)***

Yüce Allah(cc), kullarına sıkıntı verecek, onlara ağır gelecek bir görev vermez, yük yüklenmez. O halde Islam davetçileri, vahyi insanlara ulaştırma konusunda, hiçbir nedenle sıkıntı duymamalı, can mal ve musibet korkusuyla hareket etmemelidirler.

Şu bir gerçektir ki, bir görevin yerine getirilmesinde elbette sıkıntı ve zorluklarla karşılaşılacaktır. Bu, doğal ve kaçılmazdır. Özellikle bu görev, Islam'ın insanlara ulaştırılması görevi ise, çok daha fazla zorlukları beraberinde getirecektir. Müslüman davetçiler, Rab'lerine tevekkül ederek ve kendi iç huzurlarını sağlayarak bu davet görevlerini yerine getirmelidirler.

Islam, mistisizmi reddeder, hayatı anlamlandırarak insanların her geçen gün daha iyiye, daha güzele ulaşmalarını ister. Hz. Muhammed (as): "**Bir günü diğer gününe eşit olan ziyandadır**" buyurarak Müslümanların,

hayatı daha iyi değerlendirmelerini öğütlemektedir. Bu ise ancak doğruların, güzelliklerin topluma ulaştırılması ve hayata hâkim kılınmasıyla mümkündür. Doğruların ve güzelliklerin topluma ulaştırılması ve hayata hâkim kılınması bir mücadeleyi gerektirmektedir. Bu mücadele, doğruların toplum tarafından anlaşılmasını istemeyen ve buna engel olan zorbalarla yapılan bir mücadeledir ki bu, zorluk ve sıkıntılarla doludur.

Inşirah suresi, yüce Allah'ın mü'minlere, en zor anlarında bile yardım ettiğini bildirmekte, bu nedenle mü'minlerin, hiçbir zaman umutsuzluğa kapılmamalarını istemektedir.

Islami davet, süreklilik arzeden, kesintiyi kabul etmeyen bir görevdir. Bu nedenle bu sure, müslüman davetçilerin davet görevlerini hiç aksatmadan, durup dinlenmeden, yalnızca yüce Allah'a güvenerek ve O'na yönelerek yerine getirmelerini istemektedir.

"***Ve sana yakin (ölüm) gelinceye kadar Rabb'ine kulluk et.*" *(15 Hicr, 99)***

"***Sana vahyolunana tabi ol ve Allah hükmünü verinceye kadar sabret. O, hüküm verenlerin en hayırlısıdır."(10 Yunus, 109)***

Tevhidi mücadele, Hz. Nuh (as)'da, 950 senelik bir ömür boyunca yapılırken, diğer risalet önderlerinde ve onların takipçileri Tevhid erleri ile Hz. Muhammed (as) ve onun takipçilerindeki süresi tâ ölüm gelinceye kadardır. Bu nedenle mü'minler, bu mücadeleyi, kendilerine ölüm gelinceye kadar, hiç ara vermeden sürdürmek zorundadırlar.

Inşirah suresi, sosyal hayatta eylemsel boyutları ortaya koyan bir suredir. Bu nedenle, iman edenlerin sürekli çalışmalarını, zorluklarla karşılaştıklarında, sabırla mücadelelerini sürdürmelerini, zorluklara ve zorbalara pes etmemelerini istemektedir. Ancak Kur'an'ın sosyal hayata yön vermesinden ve Müslümanların Islâmi mücadelesinden korkan çevreler, gerek israiliyatın etkisi, gerekse Kur'an düşmanlarının saptırmasıyla bu surenin -ve dolayısıyla Kur'an'ın- yaşamsal ve eylemlilik boyutunu ikinci plana atarak felsefi kimi hikâyeleri ön plana çıkarmaya çalışmışlardır.

Tarihi süreçte, hemen her dönemde, gerek vahyin gerekse Kur'an mesajının insanlara net olarak ulaştırılmasını engelleyen birçok neden, birçok kavram ve birçok düşünce üretilmiş, insanların, Rab'lerinin mesajıyla yüzyüze gelmelerine engel olunmuştur. Bu saptırıcı faaliyetler, kimi

zaman etkili olmuş, birçok kimsenin Kur'an'ı net olarak anlamasını engellemiştir. Bu eylemlerden etkilenen ve bunlara inanan birçok kimse, şekil olarak Kur'an'ı kabul etmesine rağmen, Kur'an'ın yaşamsal boyutunu inkâr ederek küfre girmiştir.

"***Kâfirler dediler ki: 'Bu Kur'an'ı dinlemeyin, onun hakkında boş şeyler ileri sürün; belki ona galip gelirsiniz.*** *(41 Fussilet, 26)*

"***Onlardan önce Nuh kavmi ve onlardan sonra gelen kollar da yalanladı. Her millet peygamberlerini yakalamaya yeltendi, Hakkı gidermek için batıl şeyler ileri sürerek tartıştılar. Bu yüzden onları helak ettim. Cezam nasıl oldu?*** *(40 Mü'min, 5)*

Inşirah suresi de bu batıl uydurmalardan, yanlış çarpıtmalardan ve vahyi bulandırma çabalarından nasibini almış, adeta içi boşaltılarak insanlara sunulmuştur. Vahyi bulandıranların amacı, Kur'ani mesajı bulandırmak ve peygamberi örnekliği gölgelemektir. Ne yazıktır ki bu bulandırmaya, Islâmi esasları iyi bilmeyen kimseler de alet olmuşlar ve insanlara bu yanlış bilgileri din diye aktarmışlardır.

Bu sure hakkında uydurulan hikâyede, zaman ve mekân farklı olmakla beraber, aynı iddia ileri sürülmüştür. Hikâyeye göre Rasul Hz. Muhammed(as)'a -sütannesinin yanında koyunları güderken ya da Mirac'a çıkmadan önce veyahut da Dûha suresinin inzalinden sonra sıkıntıya girdiği bir anda- bir kaç operatör melek gelir. Melekler, Hz. Muhammed(as)'ı yere yatırarak göğsünü yararlar. Göğsünden önce kalbini çıkarıp zemzem suyuyla yıkarlar. Sonra kalbine hikmet ve iman doldurup tekrar kalbi yerine koyarak kapatırlar. Bu hikâyeye inananlar, bunun için ya bir sürü hadis uydurmuşlar ya da başka hadisleri bu hikâyeye uygun biçimde değiştirip çarpıtmışlardır.

Bu sure hakkında Hz. Muhammed(as)'a yapılan iftira, birkaç yönden Kur'an gerçeğiyle çelişmektedir. **Birincisi,** böyle bir olayın vukubulması, peygamberlik gerçeğiyle çelişmektedir. Peygamberler, içinde yaşadıkları toplum içinden çıkarılmış ve beşeri özellikleriyle donanmış kimselerdir. Bütün peygamberler aynı yasa (sünnetullah) çerçevesinde peygamber olmuşlardır. Bu nedenle, Hz. Muhammed(as)'ın özel bir operasyona tabi tutulduktan sonra peygamber olarak seçilmesi sünnetullah gerçeğiyle çelişmektedir.

Ikincisi; peygamberler, kendi toplumları içinde bulundukları

zamanda örnek birer kişidirler. Bu örneklikleri gereği her peygamber, toplum bireylerinin insani ve cismani özellikleriyle kuşanmak zorundadır. Aksi halde toplumları için örnek teşkil edemezler. Yüce Allah (cc), peygamberlerin ümmetleri için birer örnek olduklarını bildirmektedir.

"***Andolsun, Allah'ın Rasulünde sizin için, Allah'ı ve ahiret gününe kavuşmayı uman ve Allah'ı çok anan kimseler için en güzel bir örnek vardır.*** **(33 Ahzap, 21)**

"***Ibrahim ve onunla beraber olanlarda sizin için en güzel bir örnek vardır...*** **(60 Mümtehinne, 4)**

Buradan da anlaşılıyor ki, örnek alınacak kimseler, örnek oldukları kimselerle aynı özelliklere sahiptirler. Hz. Ibrahim (as) ve beraberinde bulunanların örnek verilmesi, peygamberlerin beşeri özelliklerinin, insanların beşeri özellikleriyle aynı olduğunu göstermektedir.

Üçüncüsü; Kur'an'da yüce Allah (cc), Rasullerin de birer beşer olduklarını ve insanlarla aynı özelliklerle mücehhez bulunduklarını bildirmektedir.

"***De ki: 'Muhakkak ki ben, ancak sizin gibi bir beşerim. Bana ilahınızın bir tek ilah olduğu vahyediliyor. O'na yönelin ve O'ndan mağfiret dileyin, ortak koşanların vay haline!'*** **(41 Fussilet, 6)**

Şimdi yüce Allah(cc) Rasul(as)'a, kendisinin de ancak bir beşer olduğunu söylettirdiği, Rasul(as) da bunu açıkça ifade ettiği halde hangi kişi, Rasulün üzerine iftira atmaya cüret edebilir. Bir Müslümanın, Rasul(as) üzerine iftira atması düşünülemez elbette... Ancak Rasul(as)â iftirada bulunanlar hesaplarını yüce Allah'a veremeyeceklerdir. Rasul Hz. Muhammed(as) da bir rasul olarak diğer rasuller gibi ancak bir beşerdir ve bu yönüyle tüm insani özelliklerle kuşanmıştır.

"***Andolsun, biz senden önce de rasuller gönderdik; onlara da eşler ve çocuklar verdik. Allah'ın izni olmadan hiçbir rasul bir ayet getiremez. Her sürenin (yazıldığı) bir kitap vardır."*** **(13 Rad, 38)**

"***Biz onları yemek yemeyen bir ceset yapmadık, ölümsüz de değillerdi.*** **(21 Enbiya, 8)**

"***Senden önce gönderdiğimiz bütün rasuller de yemek yerler, çarşılarda gezerlerdi. Biz sizi birbiriniz için bir sınama yaptık. Sabrediyor musunuz? Rabb'in görendir.*** **(25 Furkan, 20)**

Işte bu ilahi gerçekler de, rasul Hz. Muhammed(as)'ın beşeri özelliklerini çok açık bir şekilde ortaya koymaktadır. Iftiracıların vay haline!...Vay haline, yüce Allah'ın indirdiği gerçekleri, uydurdukları hikayelerle aslın-

dan saptıranların!...

Surenin Açıklaması

1- Senin göğsünü açmadık mı?

Şeraha; açmak, genişletmek, genişlik ve huzur vermek, güvene kavuşturmak anlamlarındadır.

Içinde yaşanılan şirk, küfür ve zulüm düzenlerine, gayri Islami ve gayri insani tutum ve davranışlara karşı yapacakları bir şeyi olmayanlar, bu zulüm ve adaletsizlikleri durdurmak için çözüm üretmeyenler, sürekli bir rahatsızlık ve sıkıntı duyarlar. Öyle ki bu tip insanların olaylar karşısında çoğu kez kalpleri daralır, göğüsleri sıkışır, nefes almakta zorlanırlar.

Günümüzde cereyan eden zulmün, adaletsizliğin, insan hakları ihlallerinin, şirk ve küfrün bir benzerinin vukubulduğu Mekke'de aklı selim, dürüst insanlar, toplumda varolan gayri insani ve gayri Islami durumlara karşı sıkıntı duyuyor, bunların giderilmesi için çözüm arıyorlardı. Bunlardan birisi de hiç kuşkusuzdur ki, toplum içinde **el-Emin** sıfatıyla tanınan Hz. Muhammed(as)'dı.

Hz. Muhammed(as)'ın, o toplum içinde varolan bozukluklara karşı samimiyetle çözüm arama çabalarına, Rabb'i ona yardım ederek destek veriyor ve ona çözüm yollarını gösteriyor.

"***(Rabb'in) Seni şaşırmış bulup yol göstermedi mi***" ***(93 Dûha, 7)***

Işte bu yol gösteriş, Hz. Muhammed(as)'ı rahatlatıyor, onun göğsündeki sıkıntıları gidererek ona genişlik veriyordu. Tıpkı şirk ve küfür içinde yüzen toplumu için çözüm arayan Hz. Ibrahim(as)'a ve Fir'avn'ın zulmüne karşı göğsünde sıkıntı duyan Hz. Musa(as)'a çözümler sunup göğüslerindeki sıkıntıları gidererek onlara genişlik verildiği gibi.

"***(Allah): 'Şimdi sen (ey Musa) Fir'avn'a git; çünkü o azdı.'***

(Musa) dedi ki: 'Rabb'im, benim göğsümü aç; işimi kolaylaştır, dilimdeki düğümü çöz ki, sözümü anlasınlar'....

(Allah) buyurdu: 'Ey Musa, sana istediğin verildi."

(20 Taha, 24-28,36)

Yüce Allah (cc), sıkıntıya düşüp kendisinden yardım isteyen her dürüst, seviyeli ve aklı selim insana, her zaman yardım etmiş ve edecektir de; bu O'nun rahmetinin gereğidir.

Senin göğsünü açmadık mı?

Göğsün açılması, kişinin iman ve hidayete ulaşmasıdır. Bunun zıddı, küfür ve şirkin kapladığı bir kalbin dar, tıkanık olması,

kaos ve bunalım bulunmasıdır.

"***Allah, kimi hidayete iletmek isterse onun göğsünü Islam'a açar, kimi de saptırmak isterse, onun göğsünü göğe çıkıyormuş gibi, dar ve tıkanık yapar. Işte Allah, iman etmeyenlerin üstüne böyle pislik çökertir."*** ***(6 En'am, 125)***

2-3- Atmadık mı senin üzerinden, belini büken yükünü.

Küfür ve inançsızlıktan kaynaklanan günah, kişi için nasıl bir yük ise, olaylar karşısında çözümsüz kalmak, bocalayıp çıkmaza girmek de insan için bir yüktür. Tüm bu yüklerden kurtulmanın tek yolu da iman etmek, hidayet bulmak ve Islami esasları hayat prensibi edinmektir. Işte bu durumda, insanın kalbini sıkıp göğsünü daraltan, omuzlarında bir yük olup belini çatırdatan ağırlık kendiliğinden gidecek, sorunlar karşısındaki acziyet bitecek, sorunlar, en güzel şekilde çözüme ulaştırılacaktır.

Bugünkü sorunların temelinde yüce Allah'ın indirdiği esaslardan yüz çevrilmesi, Allah'ın hükümlerinin ikinci plana itilmesi vardır. Böyle olunca da yüce Allah'ın rahmet ve yardımı tahakkuk etmemekte dünyayı zulüm kaplamakta, Müslüman olduklarını iddia edenler zillet içinde çırpınmaktadırlar. Oysa yüce Allah'a yönelinse bunların hiçbiri olmayacaktır. Nitekim yüce Allah (cc), kendisine yönelen ve kendisinden yardım isteyen mü'minlere bundan önce yardım etmişti.

"***Şimdi Allah, sizden (yükü) hafifletti, sizde zaaf bulunduğunu bildi. Bundan böyle sizden sabreden yüz kişi olsa, ikiyüz (kâfir)i yenerler ve eğer sizden bin kişi olsa, Allah'ın izniyle ikibin (kafir)i yenerler. Allah sabredenlerle beraberdir."*** ***(8 Enfal, 66)***

Yüce Allah(cc), kendisine yönelen mü'min kullarına elbette her zaman yardım edecek, yol gösterecek ve kendisine yönelenleri yüceltecektir. Yüce Allah'a yönelmek ise, kişinin her konuda vahyi esaslara uygun hareket etmesi ve sorunlarını bu esasa uygun bir şekilde çözüme kavuştumasıdır.

4- Senin şanını yüceltmedik mi?

Iman ve teslimiyet öyle bir yücelik ve üstünlüktür ki, iman eden kişi, iman ettiği ve imanı doğrultusunda yaşadığı sürece yücelip şeref kazanacak, imandan uzaklaştığı ve inancı doğrultusunda yaşamadığı sürece de alçalıp zillet içine girecektir.

Yüce Allah(cc), kendi dinine yardım eden, iman ettiği esaslar doğrultusunda yaşayan, Tevhidi

esasları küfür, şirk ve fısk içinde yüzen insanlara ulaştırmaya çalışan kimseleri dünya ve ahirette yüceltir. Hz. Muhammed(as), tevhidi esasları insanlara ulaştırdığı, bu uğurda mücadele ettiği için hem dünya hayatında milyarlarca insanın gönlünde taht kurmuş, sürekli salat ve selamla anılmış, hem de ahirette cennetle mükafatlandırılarak yüceltilmiştir. Bu yüceltilme, elbette hem diğer tüm risalet önderleri, hem de Tevhidi ilkeler uğruna mücadele eden Tevhid erleri için söz konusudur. Çünkü Kur'an, iman edenler için bir şereftir ve ancak bu şerefi kuşananlar yüceleceklerdir. "***Andolsun, size içinde şerefiniz bulunan bir kitap indirdik. Aklınızı kullanmıyor musunuz? (21 Enbiya, 10)***

Akıllı kimselerim, yücelmek için yapacakları şey, içinde şerefleri bulunan Kur'an' tabi olmaları ve Kur'an'ı bir yaşam tarzı haline getirmeleridir.

5-6 Her zorlukla beraber bir kolaylık vardır; muhakkak ki her zorlukla beraber bir kolaylık vardır.

Hiçbir değer, bir bedel ödenmeden elde edilemez; büyük değerler, ancak büyük bedeller ödenerek elde edilirler. Insan, büyük hedeflere, üstün yüceliklere ulaşmak istiyorsa, bu amacı uğrunda çok çalışmak, fedakârlık yapmak ve bedel ödemek zorundadır. Işte ancak o durumda istediği hedefe, arzuladığı yüceliğe ulaşır.

Dâvet görevini üstlenen dâvetçiler vurdumduymaz, gününü gün eden, pısırık, hantal, tembel olamazlar. Onlar aksine, hareketli, aktif, çalışkan, konusunu bilen, şuurlu, duyarlı kimseler olmak zorundadırlar. Çünkü dâvet görevi bunu gerektiriyor... Kendilerine verilen imkânları değerlendirip görevlerini yerine getirmeyenler, gerçekte nankör insanlardır.

Insanın büyük fedakârlıklar sonucu, zorlukları kuşanarak ulaştığı hedef, artık onun için kolaylık yeridir. Dünya hayatında, yüce Allah'ın rızasını kazanmak için iman ettiği Tevhidi esaslar doğrultusunda mücadele eden, maddi, bedeni, fikri, zamani fedakârlıkta bulunan, inancı doğ-

rultusunda sıkıntı çekip zorluklarla karşılaşan kimseler, yüce Allah'ın rızasına ve O'nun vereceği mükâfatlara kolaylıkla ulaşacaklardır. Bu, yüce Allah'ın vadidir.

"***Elbette senin sonun, ilkinden iyidir; Rabb'in sana verecek ve sen razı olacaksın.***" ***(Dûha, 4-5)***

"***O (kimse) ki, malını vererek arınıp yücelir ve onda hiç kimsenin karşılık verecek bir nimeti yoktur, yalnızca yüce Rabb'inin yüzünü (rızasını) arzuladığından (verir). Yakında kendisi de razı olacaktır.***" ***(Leyl, 18-21)***

"***Ey mutmain olmuş nefis; razı edici ve razı edilmiş olarak Rabb'ine dön; (salih) kullarım arasına gir, cennetime gir!***" ***(89 Fecr, 27-30)***

"***Kim verir ve korunursa ve en güzel sözü doğrularsa, onu en kolaya muvaffak ederiz.***" ***(Leyl, 5-7)***

Bu ayetler, iman edenlerin dünya hayatında Allah'ın rızasını kazanmak ve inançları doğrultusunda yaşamak için karşılaştıkları zorluklar sonucunda, ulaştıkları kolaylıkları ortaya koymaktadır. Iman edenler için bir de dünya hayatındaki kolaylıklar vardır. Çünkü yüce Allah (cc) hiç kimseyi gücünün üstünde mükellef tutmaz.

"***Biz hiç kimseyi gücünün üstünde mükellef tutmayız. Katımızda Hakkı söyleyen bir kitap vardır. Onlara asla haksızlık edilmez.***" ***(23 Mü'minun, 62)***

Dünya hayatında elbette kimi zorluklar vardır; ancak bunlar, kesinlikle insanın gücü üstünde değildir. Özellikle yüce Allah'ı razı etmek hususunda iman edenler, birçok sıkıntı çekecek, birçok zorlukla karşı karşıya geleceklerdir. Bu, iman etmenin ve inanılan esaslar doğrultusunda yaşamanın gereğidir.

"***Yoksa siz, sizden önce geçenlerin durumu başınıza gelmeden cennete gireceğinizi mi sandınız? Onlara öyle yoksulluk ve darlık dokunmuştu, öyle sarsılmışlardı ki, nihayet Rasul ve onunla beraber iman edenler: 'Allah'ın yardımı ne zaman' diyecek olmuşlardı. Iyi bilin ki, Allah'ın yardımı yakındır.***" ***(2 Bakara, 214)***

Yüce Allah'ın rızası gibi yüce bir değer ve ahiret gününde verilecek cennet gibi büyük bir mükâfat, elbette kolay kazanılacak bir şey değildir. Bunlar, ancak değerlerinin büyüklüğüne yaraşır bedeller ödenerek elde edilebilirler. Dünya hayatını ve süsünü gaye edinen ve gününü gün edinenler için bu bedeli ödemek elbette zordur. Ancak imanın hazzına ulaşmış ve iman edilen esaslar doğrultusunda yaşamayı ilke ve şiar edinmiş kimseler için

hiç de zor değildir bu bedelleri ödemek! Iman edenler, Allah yolunda dünyevi tüm değerlerini ortaya koyarak mücadele ederler ve hiçbir şekilde yılmazlar, usanıp bıkmazlar.

"Ey iman edenler sabredin, direnin, birbirinize bağlanıp kenetlenin ve Allah'tan korkun ki, başarıya eresiniz." (3 Al-i Imran, 200)

"Nice peygamber var ki, kendileriyle beraber Rabb'ine teslim olanlarla çarpıştılar; Allah yolunda başlarına gelenlerden yılmadılar, zayıflık göstermediler, boyun eğmediler. Allah sabredenleri sever.

Sadece şöyle diyorlardı: 'Rabb'imiz, bizim günahlarımızı ve işimizde taşkınlığımızı bağışla, ayaklarımızı (yolunda) sabit tut ve kâfir topluma karşı bize yardım et."

Allah da onlara hem dünya karşılığının hem de ahiret karşılığının en güzelini verdi. Çünkü Allah, güzel davrananları sever." (3 Al-i Imran, 146-148)

Işte dünya ve ahirette mü'minler için, her zorluktan sonra ulaşılan kolaylıklar ve büyük mükâfatlar. Bunlara ancak imanın hazzını tadanlar ulaşabilirler.

7-8- Öyleyse boşaldığın zaman tekrar uğraş ve Rabb'ine rağbet et.

Islami mücadele süreklilik gerektiren bir sorumluluk ve görevdir. Iman eden birey için durmak, dinlenmek, tatil yapmak, ara vermek söz konusu değildir. Risalet tarihinde, iman eden bireylerin, Tevhid erleri ve Risalet önderlerinin durup dinlendiği görülmemiştir.

"Andolsun biz, Nuh'u kavmine gönderdik, onların arasında bin yıldan, elli yıl eksik kaldı. Sonunda o zalimleri tufan yakaladı."

(29 Ankebut, 14)

Iman ettikten sonra ölüm gelinceye kadar süren, uzun soluklu bir mücadeleyi üstlenen mü'min birey için artık bir tek amaç vardır; o da yüce Rabbb'ini razı etmek için, durup dinlenmeden Rabb'inin indirdiği esaslar uğruna mücadele etmektir. Bu öyle bir mücadele ki, bir konu bittiğinde diğer konu üzerinde, bir yerden sürülünce diğer bir yerde sürdürülecek, bütün dünyevi değerlerden daha önemli ve öncelikli olan bir mücadeledir ve bu mücadelede esas alınacak tek esas yüce Allah'ın rızası, tek müracaat kaynağı yüce Allah'ın indirdiği esaslardır.

9- Ve Rabb'ine rağbet et.

Tevhidi mücadelede heva ve hevesin, vahiy dışı güçlerin istek ve kurallarının yeri yoktur. Tevhidi mücadelede kimi çıkarlar elde etmek ya da zorba güçlerin baskı ve zulmünden korunmak için tağuti sistemlerin izin verdiği parti, dernek ve vakıf gibi şirk

kurumlarını açanlar, bu şirk kurumlarında bulunanlar ve bunlara destek verenler, kesinlikle yüce Allah'a yönelmemiş, tağuta iman ederek ona yönelmiştir ki bu kimseler müşrik ve kâfirdirler.

Müslüman olan bir kimse için her konu ve durumda yüce Allah'a yönelmek, O'nun indirdiği Kur'ani esaslara müracaat etmek, her konuda vahyi esaslar doğrultusunda hareket etmek asıldır.

"***Muhakkak ki senin için gündüz uzun uğraşılar vardır. Rabb'inin adını an ve bütün gönlünle ona bağlan. (O) doğunun ve batının Rabb'idir. O'ndan başka ilah yoktur, yalnızca O'nu vekil tut.*** **(73 Müzzemmil, 7-9)**

Islami mücadelede her konu ve durumda yüce Allah'a yönelen mü'min birey, karşılaştığı tüm zorlukları kolaylıkla aşacak, yüce Allah'ın lütuf ve yardımı ile Rabb'inin va'dettiği hedefe ulaşacaktır. Tıpkı öncekilerin Rabb'lerine yöneldikleri gibi yalnızca Allah'a yönelmek...

"***Biz Davut'a Süleyman'ı lütfettik. O, ne güzel kuldu, Rabb'ine yönelirdi.*** **(38 Sad, 30)**

"***... (Eyyüp) ne güzel kuldu! Daima (Rabb'ine) yönelirdi.*** **(38 Sad, 44)**

Dünya hayatında Rab'lerine yönelip sorunlarını Kur'ani ölçülere uygun çözüme kavuşturanlar, dünyada zorlukların üstesinden kolayca geldikleri gibi, ahirette de Rab'lerinin kendilerine lütfettiği mükafatlara ulaşacaklardır.

"***Cennet de muttakilere yaklaştırılmıştır, (onlardan) uzak değildir. 'Işte size va'dedilen budur; hep Allah'a yönelen, korunan, görmeden Rahman'dan korkan ve (Allah'a) dönük bir yürek getiren herkesin (mükafatı budur)! Ona esenlikle girin. Bu ebedi yaşama günüdür.*** **(50 Kaf, 31-34)**

Sizden Gelenler

N.D/HOLLANDA KADINLARIN ADET GÖRMELERI, ORUÇ VE NAMAZ KONUSU

Iddia: Kadınların "adet görmeleri halinde" namaz kılmalarına ve oruç tutmalarına, Kur'an'da bir engel yoktur. Bu nedenle, bir kadın "adet görme halinde" bulunduğu zaman namaz kılabilir, oruç tutabilir. Kimi şahıslar, -ki bunlar genellikle Kur'an'ı gereği gibi anlamayan ve dinlerinde samimi olmayan, Peygamber (as)'ın örnekliğini esas almayan kimselerdir- yukarıdaki iddiada bulunuyorlar.

Soru: Kur'an'ın "adet gören" kadınlarla ilgili hükmü nedir, "adet görmenin" namaz ve oruç'a engel hali var mıdır? Bu konuda bizi aydınlatırsanız seviniriz. Çalışmalarınızda başarılar diliyoruz.

Değerli okuyucumuz,

Tevhid- şirk mücadelesi tarihi boyunca, vahyi esaslara karşı her dönemde saldırılar olmuş, karşı çıkılmıştır. Bu saldırıların kimi açıkça yapılmış, kimileri ise, sinsice olmuştur. Her iki tür saldırının amacı da, vahyi esasları anlaşılmaz kılmak ve insanların vahyi esaslar doğrultusunda yaşamasını engellemektir.

Kur'ani Kerim, vahyi esaslara karşı yapılan saldırıların, kurulan tuzakların nasıl olduğunu haber veretedir. Işte bunlardan birkaç örnek:

"Inkar edenler dediler ki: "Bu Kur'an'ı dinlemeyin, o(nun hakkı)nda gürültü edin, (böylece anlaşılmasına engel olun), belki ona galib gelirsiniz (başka türlü onunla başa çıkmanıza imkan yoktur)." (Fussilet, 26)

"Onlardan önce Nuh kavmi ve onlardan sonra gelen kollar da yalanladı. Her millet, elçisini yakalamağa yeltendi; hakkı gidermek için boş şeyler ileri sürerek tartıştılar. Bu yüzden onları yakaladım. (Bak) Azabım nasıl oldu? (Mü'min, 5)

Bu ayetlerde ve benzeri birçok ayette yüce Allah(cc), vahyi esaslara karşı yapılan saldırılarınnasıl olduğunu, vahiy düşmanlarının hakkı gidermek için nasıl batıl şeyler ileri sürdüklerini bildirmektedir. Bu nedenle müslümanların, batıla tabi olanların ileri sürdükleri saçma sapan iddialardan hareketle Kur'an'ı anlamaya kalkışmamaları gerekir.

Kadınların "adet görmesi" konusunda yukarıdaki iddiayı ileri sürenler, Kur'ani bir hassasiyet taşıdıkları ya da namaz konusunda çok istekli oldukları için bu iddiayı ileri sürdükleini düşünmeyiniz. Şayet bu kimseler, namaz kılmada bu kadar samimi olsalardı, Rab'lerinin kendilerine farz kıldığı **gece (vitir) namazını,** tıpkı Rasulullah (as)'ın eda ettiği gibi eda edeceklerdi. Ancak bu kimseler, farz olan gece namazını kılmadıkları gibi, bunlardan bir çoğu, diğer vakit namazlarını da tam kılmamakta ve yalnızca iki rekât olarak eda

etmektedirler. Diğer taraftan aynı kesimlerin, yüce Allah'ın müslümanlar için en güzel örnek olarak ve müslümanların canlarından daha ileri olduğunu bildiridği Rasulullah (as)'a karşı tavırları da bellidir.

Gerçi bu kesimin iddialarını doğru zanneden ve Kur'ani bilgileri fazla olmayan bazı samimi kimseler de vardır; ancak bunlara bu iddianın Kur'an gerçeğiyle bağdaşmadığı, Kur'an'dan örnekler verilerek anlatıldığında bunlar, doğruyu hemen kabul etmektedirler.

Kur'an'ı Kerim, getirilen haberlerin, kimin tarafından getirildiğinin araştırılmasını istemekte ve haber getiricinin bir fasık olması halinde bu haberin sağlıklı bir haberin olduğunu araştırmadan inanılmamasını bildirmektedir. Çünkü haberin yanlış olması halinde yanlış sonuçlara gidilecek ve ya bilmeden başkasına zulmedilecek ya da imani konuda hatalara düşülecektir.

"Ey inananlar, size fasık (yoldan çıkmış) bir adam bir haber getirirse onun doğruluğunu araştırın. Yoksa bilmeyerek bir topluluğa karşı kötülük edersiniz de sonra yaptığınıza pişman olursunuz."

(Hucurat, 6)

"Ey inananlar, mü'min kadınlar göç ederek size geldiği zaman, onları imtihan edin. Allah onların imanlarını daha iyi bilir. Eğer onların (gerçekten) inanmış olduklarını anlarsanız, onları kafirlere geri döndürmeyin..." (Mümtehine, 10)

Kur'an'ın bu tavsiyelerinden hareketle mü'minler de kendilerine ulaştırılan haberleri mutlaka araştırmalı, doğruluğu kesinleştikten sonra inanılmalıdır. Yüce Allah (cc), Kendi ayetleri konusunda da şüpheye düşülmesi durumunda bunun Kur'an okuyanlara sorulmasını istemektedir.

"Eğer sen, sana indirdiğimizden kuşkuda isen, senden önce Kitabı okuyanlara sor. Andolsun, sana Rabb'inden hak geldi, sakın kuşkulananlardan olma!" (Yunus, 94)

Kur'an'ı Kerimin kadınların "adet görme" konusundaki hükmü ve bu hüküm gereği müslümanların ne yapması gerektiği hususundaki ayetlere bakacak olursak:

"Sana adet görmeden soruyorlar. De ki: "O eziyettir." Adet halinde kadınlardan çekilin, temizleninceye kadar onlara yaklaşmayın. Temizlendikleri zaman Allah'ın emrettiği yerden onlara varın. Allah tevbe edenleri sever, temizlenenleri sever."

(Bakara, 222)

Bu ayette geçen ***"o bir eziyettir"*** ve ***"temizleninceye kadar"*** ifadeleri oruç ve namazla ilgili hükümlerdir. Kur'an'da bir konudaki hüküm bir tek ayette verilmez; hükümler, genellikle Kur'an içerisine serpiştirilmiş biröok ayette değişik versiyonları verilerek açıklanır. Kur'an'da geçen ***"işte biz ayetleri böyle açıkladık ki düşünsünler." (7/74, 25/50)*** ayetleri, bir konudaki hükmün ayetlerle tekrar tekrar açıklanarak ortaya konulduğunu belirtmektedir. Tıpkı rasullerlerin mücadeleleriyle ilgili kıssaların değişik sure ve ayetlerde, değişik

bölümleri ortaya konularak anlatıldığı gibi, birçok hüküm de aynı şekilde anlatılmıştır. Namaz ve oruç ile ilgili hüküm de birçok ayette ortaya konularak anlatılmıştır. Kur'an akleden ve aklını doğru kullanan insanlara hitab etmektedir. Akleden ve iman eden insanlar, yüce Allah'ın kendilerine bildirdiği Kur'ani gerçekleri, tekrar tekrar okuyarak bu hükümleri öğrenip yaşayacaklardır. buradan hareketle "adet gören" kadınların namaz ve oruçla ilgili durumlarına açıklık getirecek olursak.

Öncelikle oruçla ilgili ayetin neler ihtiva ettiğini inceleyelim.

"Ramazan ayı, insanlara yol gösteren, hidayeti, doğruyu ve yanlışı ayırdedip açıklayan Kur'an'ın indirildiği aydır. Içinizden kim o aya yetişir(ayı görür)se oruç tutsun. Kim hasta olur, yahut seferde bulunursa tutamadığı günler sayısınca başka günlerde oruç tutsun. Allah sizin için kolaylık ister, güçlük istemez. Sayıyı tamamlamanızı, size doğru yolu gösterdi ki, Allah'ı yüceltip şükredesiniz (Bakara, 185)

Bu ayette geçen "***hastalık***" ifadesi oruç tutmaya mani bir durumdur. "***Allah kullarına kolaylık diler, zorluk dilemez***" ve ***"Allah, kimseye gücünün üstünde bir şey teklif etmez."*** va'di ilahi gereği yüce Allah (cc), kullarına hasta olmaları halinde oruçtan o an için muafiyet getirmiş, daha sonra iyileşmeleri halinde oruçlarını tutmalarını istemiştir.

Kadınların "adet görme" durumu sıradan bir hastalık değil, çok önemli bir hastalıktır. Kadınlar, bu hastalık döneminde bir hafta boyunca kan vermektedirler. Vücudun, bu eksilen kanını yeniden temin etmesi, ancak onun düzenli beslenmesi ile mümkündür. Aksi halde vücut zayıflar ve başka hastalıkların oluşmasına meydan verir. Işte bu nedenle, kadınların "adet görme" durumları **eziyet verici bir hastalık** ve **kan kaybına** neden olan bir durumdur. Böyle bir durumda oruç tutulması, ya da tutturulması kadına yapılacak en büyük bir zulümdür ki, yüce Allah (cc) kullarına karşı şefkatli ve merhametlidir.

Kadınların "adet hallerinde" oruç tutacaklarını iddia edenler, açık bir şekilde hem kadınlara zulmetmektedirler, hem de yüce Allah'ın istemediği bir şeyi, Allah adına kadınlardan isteyerek yüce Allah'ın üzerine iftira atmaktadırlar.

Namaz hususuna gelince; yüce Allah (cc), namazın nasıl kılınacağını ve namaz için gereken şartları kitabı kerimde çok açık bir şekilde ortaya koymuş, kullarının buna tabi olmasını istemiştir. Namaz için en önemli husus, abdest almaktır; abdest alınmadan namaz kılınmayacağına göre namaz için öncelikle abdest almak gerekir ki, yüce Allah (cc) abdestin nasıl alınacağını bildirmiştir.

"Ey iman edenler, namaza kalktığınız zaman : yüzlerinizi ve dirseklere kadar ellerizi yıkayın; başlarınızı meshedin: ve topuklara kadar ayaklarınızı. Eğer cünüp iseniz tam temizlenin. Hasta, yahut yolcu iseniz, yahut biriniz tuvaletten gelmişse,

ya da kadınlara dokunmuş da su bulamamışsanız temiz toprağa teyemmüm edin; ondan yüzlerinize ve ellerinize sürün. Allah size güçlük çıkarmak istemiyor, fakat sizi temizlemek ve size olan ni'metini tamamlamak istiyor ki, şükredesiniz." (Maide, 6)

Bu ayete göre temizlik **"taharet"** namazın esaslarındandır; temiz olmadan namaz kılmak mümkün değildir. Kadınların "adet görme" durumunda verdikleri kan, vücudun pis kanıdır ve kadınların adeta kan tazelemeleridir. "Adet hali" döllenme yumurtalıklarını temizlemekte ve tazelemekte, böylece yeni döllenmeye hazır hale gelmektedir. Bu nedenle, ilgili ayette "temizlenme" ifadesi geçmektedir ki, kadınlar da "adet görme" durumlarını "kirlendik" sözü ile ifade etmektedirler.

Namaz için temizlik **"taharet"** asıl olduğuna göre, "adet gören" bir kadının, bu kirlikten temizlenmeden namaz kılması mümkün değildir. Bir kadının "adet halinden" temizlenmeden, namaz kılmaya kalkışması açıkça haddi aşması, Islâm'a batıl şeyler bulaştırmasıdır.

Kur'an'ı anlamadan, Kur'ani hükümler konusunda ileri geri konuşmak, en azından Islâmi esasları karıştırmaya kalkışmaktır ki bu, kim tarafından yapılırsa yapılsın fısktır. Bugün Islâmi hükümler konusunda gayri Islâmi fikirleri beyan edenlerin amaçları bellidir. Bunlar. tarihi süreç içerisinde atalarının yaptıkları bozgunculuğu devam ettirerek vahyi esasları insanların anlamayacağı konuma sokmak, böylece vahyi anlaşılmaz kılmaktır. Ancak onların yaptıkları bu saptırma çabaları onlara hiçbir fayda sağlamayacak, onlar, fitne ve bozgunculukları içerisinde bocalayıp gideceklerdir.

Rab'lerini razı etme konusunda samimi olan kimselerin, bozgunculara itibar etmeleri mümkün değildir. Çünkü bu samimi insanlar, doğruları vahyi esaslardan öğrendikleri anda hakka tabi olacaklar ve olmaktadırlar. böylece saptırıcıların çabaları boşa gidecek, umdukları kursaklarında kalacak, yüce Allah'ın hükümlerini karıştırdıkları için de hakettikleri cehennemi boylayacaklardır.